Bu Haber Bölücülüğe çanak tutmak değil mi?

Tercüman

otomobil kuponu

HER SABAH DÜNYA YENİDEN KURULUR. HER SABAH TAZE BİR BAŞLANGIÇTIR

...ve birçok ilçe «HASSAS BÖLGELER» olarak kabul edildi

...rfa, Diyarbakır, Mardin, Siirt, Hakkari, Kars, ● Bu illerde etnik gruplaşma ve bölücülüğün tahrik edildiğ... heran ola... çıkabileceğ... belirtilerek MGK'da hükümete sıkı tedbirler alınması tavsiy... edi...

Doğu Anadolu asker kontrolunda

● Bakanlar Kurulu'nun son toplantısında MGK tavsiyeleri yolunda kararlar alındı. İhtisas mahkemeleri öncelikle bu 12 ilde kurulacak

● TOB-DER, OLKO-BİR, ...POL-DER,

LOBİCİ, KONGRE ÜYELERİNİ KADIN...

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *12 Mayıs 197...*

Siyasî, edebî, tarihî, ilmî haftalık gazete ● *3 c. âhire 139...*

Vilâyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 Cağaloğlu — İstanbu...

SAYI: 124 /BEŞ LİRA / BİR DM.

VATAN YENİDEN FETHİNİ BEKLİYOR!..

MÜSLÜMAN MİLLET!
VATANINI SEFİLÂNE BİR SÛRETTE
TERKETMEK İSTEMİYORSAN;

SOKAK VE MEYDANLARINA SÂHİP ÇIK!

29 MAYIS FETİH BAYRAMINDA İSLÂM
YOLUNDA PERÇİNLENEN KİTLELERLE
ÇELİKTEN BİR YAY GİBİ YÜRÜ!
FETİH YÜRÜYÜŞLERİYLE ANADOLU DİRİLSİN!

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

ÇOK MÜHİM BİR RİCA

Sevgili okuyucularımız,

İmân dâvasının en gür sesi olan **SEBİL** —önce Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve keremi sonra da siz değerli okuyucularımızın hahişkâr alâkaları sayesinde— Türkiye'mizde belki de, abone sayısı itibariyle rekor tesis etmiş olan bir mevkûtedir. Bugüne kadar —sağ veya sol— hiçbir gazetenin onbeşbinlik bir aboneye mâlik olduğunu sanmıyoruz. Bundan dolayı Cenab-ı Hakk'a hamdederiz.

Ancak, bu kadar büyük bir abone kütlesine hizmet yetiştirmek aşağı yukarı yeniden bir gazete çıkarmak külfetine denktir. Biz, sahib olduğumuz —tekniğin en son imkânlarını hâiz bir abone makinası ile bu işin altından yüzümüzün akı ile çıkmak için çırpınıyoruz. Türkiye'de tâmiri bile imkânsız denecek derecede güç olan bu Japon malı sihirli makinanın arıza yapmaması için dua edip duruyoruz.

Abonelerin adreslerinin çekilmesi pullanması, pulların iptâl edilmesi, naylonlanması ve postaya götürülmesi bir gazete çıkaracak kadar personelin çahşmasını gerektirmekte ve bu sebeple aboneler mârifetiyle satılan gazetelerden müessesemize kalan meblağ, bâyilerde satılan nüshalardan bile azdır. Bunu farkeden bazı okuyucularımız abonelerimizin tenzilâtsız gazete almaları teklifinde bulunmuşlardır. Fakat, biz bunu asla doğru bulmuyor ve bize parasını peşin olarak gönderip abone olan kardeşlerimizin gazetelerini bayideki fiattan daha ucuza temin etmelerini zaruri ve teâmûle uygun buluyoruz.

Bütün bu külfetler SEBİL'imizin en arzulu okuyucuları olan abonelerimizin borçlarını zamanında ödemeleriyle deruhte olunabilir. Bu şarttır ve kâfidir. Ne yazık ki, bir çok abonelerimiz borçlarını ödemekte ihmâlkâr davranmakta ve bu hususdaki sayısız ikazımızı duymamazlıktan gelmektedirler. Bu durum, artan kâğıt fiatları ve matbaa ücretlerine rağmen fiatını artırmamakta —şimdilik— direnen gazetemizi müşkül bir duruma sokmaktadır.

SEBİL çıkalı aşağı yukarı iki-buçuk yıl olmuştur. Bu müddet zarfında onun fiatında hiçbir değişiklik yapılmadığı malûmdur. Hâl böyleyken bazı abonelerimizin ücretlerini yatırmamaları bizi bir hayli müşkülâta mâruz bırakmaktadır. Şu anda yurt içinden asgarî üçbin yurt dışından da **binbeşyüz** kadar borcunu ödememiş abonemiz mevcuddur. Bunların gazetelerini kesmeye gönlümüz bir türlü râzı olmamaktadır. Abonelikte devam etmek istemediklerinden emin olsak, mes'ele kolaydır. Fakat aldığımız mektuplar arasında bazan bir abonemizin «Sebil'in ilk çıktığında yüz lira ödiyerek altı aylık abone kaydolduğunu, o günden beri gazetesi kendisine muntazaman geldiği halde fırsat bulup borcunu ödeyemediği yolunda itiraflarla karşılaşmaktayız. Bunlar, özür dileyerek terâküm etmiş borçlarını ödemektedirler. Diğerlerinin de aynı durumda bulunmadıklarından nasıl emin olabiliriz?!

Belki de bazı adres değişiklikleri vesâir sebeplerle öteden beri borçlarını ödememiş görünen abonelerin gazeteleri kendilerini bulamamakta bu sebeple ikazlarımızdan bir netice alınamamaktadır. Bu durum, bilhassa Avrupa abonelerimiz için son derecede ehemmiyetlidir. Orada, iş değiştirme ve yurda dönme gibi sebeplerle yerinde mevcud olmayan abonelere giden pek çok gazete olduğu kanaatindeyiz. Sebil'in ilk iki yılı için Avrupa'dan vâki tahsilâtımızın posta masraflarımızı dahi karşılamadığını defaatle yazmışızdır. Bu sefer, Avrupa Büromuz, bütün yurt dışı abonelerimize husûsî bir mektup göndererek, kendilerinden gösterilen adreste mevcud olup olmadıklarının bildirilmesini istemiştir. Cevap alamadıklarımızın ,adem-i mevcûdiyetlerine hükmederek gazetelerini keseceğiz.

Bu durumu Türkiye'de de tatbik etmek istiyoruz. Ancak bu yola gitmezden, bugüne kadar borçlarını ödememiş bulunan abonelerimizden —ki onlar kendilerini bilirler— bir kere daha ricada bulunuyoruz. Bir müddet bekledikten sonra uzun zamandan beri borçlarını ödememiş yurt içi abonelerinin de gazetelerini keseceğimizi üzülerek bildirmek mecburiyetindeyiz.

Ayrıca her abonemizin, mûbitinde, mûhatabı yer değiştirmiş veya herhangi bir sebeple gösterilen adreste bulunmayan gazeteler için —bunlara muttali oldukları nisbette— bizi haberdar etmelerinden son derecede memnun kalacağız. «Başka aboneler beni ne alâkadar eder.» demeyiniz. SEBİL hepimizindir. Hepimizin gönül verdiği İSLÂM DÂVÂSI'nın malıdır. Onun onikiden endaht eden ağır bir topudur. Bu topu daha müessir kılmak hususunda işbu çok mühim ricamızın vakit geçirilmeden yerine getirileceği ümid ve temennisiyle hepinizi Allah'ın «hâfız» ism-i şerifine emânet ederiz.

Saygılarımızla.

Sebil

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN
ALPTEKİN
Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No.25
Telefon 27 53 52 İST.

OKUYUCU POSTASI

● **Hüseyin Apa/KONYA:** Gönderdiğiniz 200. TL ile 104. sayıya kadar olan borcunuz kapatılmıştır. 104. sayıdan itibaren borçlusunuz. Selâmlar.

● **Abdullah Çetinkaya/MAMAK—ANKARA:** Sebil'in ilk çıkışından bu yana, başta kâğıd olmak üzere her şeye yüzde yüzden fazla zam gelmiş olmasına rağmen biz fiyatımızı artırmamak hususunda sonuna kadar kararlı ve gayretliyiz. Bu duruma, ilân yoluyla çâre aradıksa da, haftada bir çıkan bir fikir gazetesinde fikir dışı mevzulardaki reklâmlara büyük bir yer ayırmanın isâbetsizliğini görerek bundan da sarf-ı nazar eyledik. Böyle her büyük ilân nihayet bir fikir yazısının yerini alacağı cihetle muhtevamızı zaafa uğratacaktır.

Bununla beraber sizin yaptığınız teklif veçhile gazetemizi abonelere beş liraya intikal ettirmeyi de doğru bulmuyoruz. Gerçi, abonenin bize pek çok faydası yanında bir hayli de külfeti vardır. Büyük karışıklığa meydan vermeden ve geciktirmeden her hafta asgarî onbeşbin abonenin gazetesini postalamanın güçlüğünü ve masrafını takdir edersiniz. Bununla beraber abonelerimiz bizim en sâdık ve vefâkar okuyucularımızdır. Onların gazetemizi hem peşin ve hem de beş liradan ödemek gibi bir külfetin altına sokamayız.

Alâkanıza teşekkürler ederiz. Bizi düşündüğünüz için minnettarız. Bu işe her halde zamanla mâkûl bir çâre bulunacaktır, selâm ve sevgiler sunarız.

● **Osman Akıntürk/TRABZON:** Abone müddetiniz 140. sayıda nihâyete ermektedir. Selâmlar.

● **Efendi Sav/MUŞ:** Bahsettiğiniz solcu yazarın son zamanda yakın tarihimize dâir neşrettiği kitaplarda sayısız yanlış mevcuttur. Solcuların tarihi bir malzeme olarak kullanmak sûretiyle davalarını takviye etmek istemeleri eski bir taktiktir. «Tarihi Materyalizm» denilen metod, komünizmin bu hususiyetinden doğmuştur.

Millî Mücâdele esnasında Ruslarla Ankara'daki rüesânın iyi münâsebetler içinde bulunduğu [illegible]dır. Bu hususta, başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun «Moskof Mezâlimi» isimli eserinde geniş mâlûmat mevcuttur. Kısaca şunu söyleyelim ki, bu sırada Ankara'da komünizmin lehinde pek çok beyanda bulunulmuştur. Bunlar arasında Meclis'de meb'uslarca söylenenler de vardır. Bu gibi kimseler üç kısma ayrılır:

1 — Komünizmin gerçek mâhiyetini bilmeden, onun insaniyetçi bir hareket olduğu yolundaki propagandaların tesirinde kalarak konuşanlar. Hareket o zaman çok yeni olduğu için bunlar mâzurdurlar.

2 — Rusya'ya şirin görünmek ve yardım koparmak için kasten komünizm ve Rusya lehinde beyanda bulunanlar. Bunlar taktik icabı böyle hareket etmişlerdir.

3 — Samimi komünist olup o sırada Rusya'yla yakınlaşmayı fırsat bilerek zamirlerini ortaya koyanlar. Bunlar da, öteden beri vâki faaliyetleriyle mâlûm kimselerdir.

Bursa Meb'usu Şeyh Servet Efendi —kanaatimizce— birinci gurupta mütalaa edilmesi lâzımgelen eşhasdandır. Selâmlar.

● **Özeyir Veli/DÜZCE:** Abone müddetiniz 90. sayıda bitmiştir. Selâmlar.

● **Mehmet Hisar/KAYSERİ:** Yeni adresinize gazeteniz 109. sayımızdan itibaren devamlı gönderiliyor. Postahâneden araştırınız. Selâmlar.

● Nureddin Zeytin/Kütahya: Abone müddetiniz 117'nci sayımızda sona erdi. Selâmlar..

● **İsmail Saraç/Mecitözü:** Abone müddetiniz 78'inci sayımız itibariyle sona erdi. Selâmlar.

● **Isparta'lı bir vatandaş:** Hakkımızda izhar eylediğiniz takdirkâr hisleriniz için teşekkürlerimizi arzettikten sonra günlük gazete mevzuunda bugüne kadar verdiğimiz malûmata herhalde dikkat etmemiş olacaksınız. Şöyle ki: biz böyle bir iş için yardım kadar «şirketleşme» yolunu da tasvib etmediğimizi defaatle yazmışızdır. Bu tür işlerde umûmiyetle ihtilâf çıkmasından korkmakta bulunduğumuzu söylemeye bilmem lüzum var mı? Başka bir mevzudaki şirketleşmede ihtilâf çıksa, davâya doğrudan doğruya tesir etmiyeceği halde, bu mevzuda zarar derhal dâva hesabına kaydolunur. Bu itibarla teklifinizi dikkate alamıyacağımızı bildirir, bilvesile selâm ve sevgiler sunarız.

● **İdris Aksüt/Kaymaklı:** Aboneniz 144'üncü sayımızda sona erecek. Selâmlar..

başyazı

AFGANİSTAN DRAMINDAN ALINACAK DERSLER

Kadir Mısıroğlu

Afganistan'ın, askerî, ticarî ve medenî hamle ve hareketlerin seyrinde ehemmiyetli bir rol oynamış bulunan belli başlı «yollar» dan biri üzerinde bulunması, tarih boyunca bir işgâl ve istilâdan diğerine mâruz kalmasını intac eylemiştir. Nihâyet, gemiciliğin ilerlemesi, Ümit Burnu'un dolaşılması ve Süveyş Kanalı'nın açılması gibi sebeplerle deniz yollarının daha ziyâde ehemmiyet kazandığı son asırlarda az çok müstakâr bir idâreye kavuşan bu ülke, kısa bir müddet sonra yeni bir talihsizlikle karşı karşıya kalmıştı. Bu talihsizlik, Asya Kıt'ası'nda Rusya ve İngiltere'nin tâkib ettikleri işgâl ve istilâ hatlarının *iltika* (kesişme) noktasında yer almış bulunmasından doğuyordu.

Gerçekten, Ondokuzuncu yüzyılın başlarında Rusya, Orta Asya'yı baştan başa ele geçirerek Hindistan'ın kuzey geçitlerine dayanmıştı. İngiltere ise, Hindistan'ın güneyinden başlattığı işgâl ve istilâsını, her yıl biraz daha kuzeye şumullendirerek aynı mıntıkaya vardırmış bulunuyordu. Bu yüzden Afganistan, Ondokuzuncu Asır boyunca, bir Rus—İngiliz nüfuz çatışmasına sahne oldu. Halbuki her iki taraf da —o gün için — matlub olan esas hedeflerine çoktan ulaşmışlardı. Bu sebeple arazisi dağlık ve stratejik ehemmiyeti az olan bu bölge için devamlı bir surette çarpışıp birbirlerini yıpratacaklarına, burasını aralarında tarafsız ve tampon bir devlet olarak muhafaza etmek fikrinde birleştiler. İşte bugünkü Afganistan'a vücud veren, bu görüş olmuştur.

Bir müddet yarı müstâkil bir durumda kaldıktan sonra, nihayet 1921 yılında istiklâlini kat'î bir sûrette elde eden Afganistan, İngilizler'in İkinci Cihan Harbi'ni tâkip eden yıllarda Hindistan'dan çekilmeleriyle hikmet-i vücûdunu (varlık sebebini) kaybetmiş bulunuyordu. Üstelik bu sırada Rusya, tarihinin en kudretli ve ihtiraslı devrini yaşıyordu. Hakikaten Ruslar, Çarlık devrinde sadece Akdeniz'e açılmayı millî bir emel halinde benimsemişken «Bolşevik İhtilâli»nden sonra —biraz da komünizm'in icabı olarak— âlemşumûl bir mâhiyet kazanan istilâ iştihalarına pek çok yeni sahalar bulmuşlardı. Amerikalılar «Nazi tehlikesi»ni mübalağalandıran «Cihan Siyonizmi»nin propaganda sisi içinde müteredditd kalınca, Doğu Avrupa Ülkeleri «Demirperde» arkasına düşmüştü.

Bu defa tarihî «Akdeniz» hedefine bir de «Hint Okyanusu»nu eklemek mevsimine gelen Rusya, önünde hür ülkelerden müteşekkil bir çemberin yer almış bulunduğunu fark etmekte gecikmemiştir. Bu çemberin bir ucunda Afganistan diğer ucunda ise, İtalya yer alıyordu. Ortasında da, İran, Türkiye ve Yunanistan. Bu çemberi ortasından yarmayı tasarlıyan Rusya, önce Kafkaslardaki Alman Ordusu'nu tâkip bahânesiyle İran'a girmiş, harb bittiği halde çekilmeyince, bu ülkenin, petrollerinden kendisi lehine yapmak istediği büyük fedâkârlığa bile râzı olmayarak niyetini açığa vurunca, Amerika'nın sert bir ültimatomu ile karşılaşmıştı. Harbteki bütün başarısını Amerikan yardımına borçlu bulunduğundan, bu aksülâmele dayanamıyarak yüzgeri etmişti.

Bu defa şansını Türkiye üzerinde denemek isteyen Ruslar, «Kars, Ardahan» ve Sarıkamış'ın kendisine bırakılması talebinden başka bir de «Boğazlar»ın idâresine ortak olmak isteğini ileri sürmüştü. O sırada vefat eden Vaşington sefirimiz Münir Ertegün'ün nâşını getirmek bahânesiyle meşhur Missûri Zırhlısı İstanbul Limanı'na gelince, Rusya bu ikinci hamlesinden de hiçbir netice elde edememişti.

Ruslar, nihâyet, bu çemberi Yunanistan halkasından kırmak çârelerini aradılar. İran ve Türkiye misâllerinden edindikleri tecrübe ve aldıkları dersle Yunanistan'a karşı re'sen bir tecâvüz yerine, bu ülkede aynen Azerbeycan misâlinde olduğu gibi —kendilerini yardıma çağıracak bir komünist hükûmet kurulmasını sağlamak üzere— bir iç harb çıkarttılar. Yunan komünistleri ciddî bir tehlike halini alınca, Amerika mevcud hükûmeti olanca gücüyle destekleyip bu Rus plânını da akim bıraktı.

Ruslar, artık çemberin iki ucundaki İtalya ve Afganistan'da şanslarını denemeye kalkışmadılar. İtalya, yanıbaşındaki Yugoslavya'nın Ruslara itimad telkin etmemesinden, Afganistan ise, önünde Kamunvelt'e (İngiliz Milletler Topluluğuna) dahil Hindistan'ın bulunmasından müstefid oldular. Tâbiî bunda, çembere, merkezdeki ülkeler üzerinden yapılan tazyikin netice vermemiş bulunmasının da rolü vardı.

Bununla beraber Ruslar, Akdeniz ve Hint Okyanusu'na açılmak husûsundaki arzularının önüne çıkan bu seddi aşmaya mütedâir emellerinden vaz geçmemişlerdi. Ancak şunu anlamışlardı ki; askerî safhadan önce bu ülkelerin iç bünyelerini maksadın husûlüne müsâid bir hale getirmek lâzımdır. O günden beri böyle bir plân üzerinde yürüyen Rusya'nın kaydettiği muvaffakiyet gözler önündedir Bu ülkelerin herbirinde komünist propagandalarının açtığı rahneler, Rus emellerinin gerçekleşmesi istikâmetindeki faaliyetin birinci safhasını teşkil etmektedir. Bugün Afganistan, İran, Türkiye, Yunanistan ve İtalya'da bu safha tamamlanmış gözükmektedir.

Rusya, çemberin bir ucundaki Afganistan'da şimdi ikinci safhayı başlatmış bulunmaktadır. Önce krallığı yıktırarak baştan başa sünnî müslüman olan bu ülkeyi kendisi için bir «memnû mıntıka» olmaktan çıkarmıştır. Hakikaten 1973 yılında gerçekleşen ihtilâlle işbaşına gelen Dâvud Han, Ruslar'la sıkı bir kültürel (harsî) ve iktisadî işbirliğine girişmişti. Bu münâsebetler «Körle yatan şaşı kalkar» kaidesince kısa zamanda etrafının Rus Propagandacılarınca fethedilmesini intac eylemiştir. Bu hareket, nihâyet üç yıl sonra ilk acı ve ehemmiyetli meyvasını vererek Afganistan kanlı bir komünist ihtilâline sahne olmuştur. Başta Dâvud Han olmak üzere onbin kişinin hunharca katli sûretile gerçekleştirilen bu ihtilâlin Marksist ve Rus taraftarı bir idare tesis maksadile yapılmış bulunduğu onun ilk defa Küba tarafından tanınmış olmasile sâbittir. Yeni lider M. Terâki'nin beyanları da bunu gayrî kabil-i inkâr bir sûrette ortaya koymaktadır. Kuracağı idareyle «işçi sınıfı ile öteki ezilen sınıfların lehine ilerici (!) bir siyâset tâkip edeceği» yolundaki beyanatına eklediği «Marksist olmadığı» tarzındaki ifâde son derecede dindar olan Afganistan halkına karşı —şimdilik başvurulan— bir rüşvet-i kelâmdan ibârettir.

Terâkî idâresinin tanınması hususunda isticâl gösteren devletlerden biri de bizim Türkiyemizdir. Ecevit ihtimal kendisi ile Terâki idaresi arasında bir yakınlık görmektedir. Halbuki o, Amerika'ya karşı olan tutumu sebebile Ruslar'a yaklaşmasıyla, daha ziyâde bir nev'î Dâvud Han rolünü oynamaktadır.

Evet, Ecevit, bir Dâvud Han olabilir. Fakat Türkiye bir Afganistan olmayacaktır. Zira Şark milletlerinde hâlâ son sözü söylemeye memur görünen ordulardır. Türk Ordusu ise, —herşeye rağmen— bir Afgan Ordusu değildir. Tarihî an'aneleri ve memleket menfaatleri üzerinde müsellem bir dirâyeti vardır. Üstelik Dâvud Han, Afganistan'da Cumhuriyet adlı diktatoryasını beş yıla yakın bir müddet sürdürerek komünist propagandalarına kâfi bir zaman ve zemin sağlamıştır. Ecevit hükûmetinin ise, şurada dört ayda bacakları sallanmaya başlamıştır. Bununla beraber, bütün vatanseverlerimiz Ecevit'in Dâvud Han rolünü oynamasına imkân vermemek üzere daha hassas davranmalı ve Afganistan dramından alınacak dersleri gözden uzak tutmamalıdırlar.

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir "MEŞRÛTİYET„ ve "HILÂFET„ Müdâfii

LÛTFİ FİKRİ BEY

Kadir Mısıroğlu

9

Lütfi Fikri Bey cevaplarına devam ederek diyor ki:

«Olabilir ki, Yavuz Sultan Selim'in İran seferlerinde iki hânedan arasındaki rekabet mühim bir rol oynamıştır. Fakat zannederiz ki, bu seferlerin esbabını yalnız orada görmek pek doğru değildir. İşin içinde sünnîlik, şiîlik meselelerinin de birer mühim müessir âmil olmuş olması lâzımdır. Kezâlik Refet Paşa'nın pek kat'i olarak iki tarafa isnad ettiği Türklük husûsu da oldukça muhtelifunfih (ihtilâflı) bir mes'eledir. Bu Türklük sıfatının o vakitki İran'ın bütün ahâlisi için ne dereceye kadar doğru olabileceği pek çok tetkikatı icab ettirecek bir noktadır.

Maâmafih, Refet Paşa'nın bu babta bütün dedikleri doğru olmak lâzım gelse dahi, Yavuz Sultan Selim'i, milliyet mefkûresini o vakit görmedi tutamadı diye muâhezeye (tenkide) kendimizde bir hak göremeyiz. Çünkü, milliyet fikirleri şurada pek yakında yani, Fransa İhtilâl-i Kebîri'nden sonra husûl bulmuş şeylerdir. Sultan Selim'in asrında bu fikirler dünyanın hiçbir tarafında yoktu ki, Sultan Selim, onu rehber-i hareket ittihaz etmediği için şâyân-ı muâheze görülebilsin.

Sultan Selim sene-i milâdiye hesabıyla 1467 tarihinde tevellüd ve 1520 tarihinde vefat etmiştir.

Halbuki, o zamanlar bütün dünya hal-i teşekkülde idi. Fransa feodalite'den bin müşkülâtla sıyrılıyor, hükümet-i mutlakaya doğru gidiyordu. Şâyân-ı tetkiktir ki: Fransanın vahdet-i milliyesini ihlâl eden feodaliteden memleket ancak bir hükümet-i mutlaka sayesinde kurtulmuştur. Filhakika Fransa vahdet-i milliyesini Sultan Selim'den bir asır sonra, ancak 14. Lui'nin «Devlet demek, ben demektir» ve «Hukuk-u hükümdârîmizi biz Allah'dan almışızdır» düsturlarına müstenid hükümet-i mutlakası zamanında tamamen temin edebilmiştir. İngiliz vahdet-i milliyesi ise daha ondan sonraya kalmıştır. Malûmunuzdur ki, İskoçya kit'ası cenubî İngiltere ile ancak 1707 tarihinde yani, Sultan Selim'den iki yüz sene sonra ittihad edebilmişdi.

Rusya'ya gelince o, Sultan Selim'in yaşadığı zamanlarda vahdet-i milliye sınırlarından çok uzaktı. O asırların Moskova büyük prensleri, etraflarında bulunan kendi gibi Rus prensleriyle birbirleriyle muttasıl harbediyorlar Rus kanı akıtıyorlardı. Moskova büyük prensi müthiş İvan ilk defa çarlık ünvanını Sultan Selim'in vefatından oniki sene sonra yani 1532 tarihinde alabilmiştir. Hem o kadar uzaklara çıkmağa ne hâcet!. İtalya vahdet-i milliyesinin temin-i husûlü kaç senelik şey!... Malûmdur ki, o husûl bulalı bugüne kadar aradan ancak yarım asır geçti! Hâsılı, Sultan Selim'in Türk mefkûresini görmemiş olması zamanı itibariyle tamamen kabil-i izahtır. Milliyet mefkûreleri onun zamanından çok sonra gelen zamanların mahsulüdür.

Maamafih hükümet-i mutlakaların milliyet his ve fikrinin inkışâfına müsâid olduğunu iddia edecek değiliz. Hatta, bunun aksi bir tez daha doğrudur, diyebiliriz. Bunun mühim tezâhüratını biz bizzat kendi memleketimizde ve bizzat bizler muâsırları olarak görmüşüzdür. Filhakika, Sultan Hamid-i sânî, idâresinde, milliyet hislerinin inkışafına mâni olmak için neler yaptığını ve hatta bazan bunların ne çocukça şekil ve sûretler aldığını o vakitleri idrak etmiş olanlarımız tabii hep hatırlarız. (1) Fakat hükümet-i meşrûtalarda hükümdarların şahısları hissiyat-ı milliyenin inkışafına mâni olmak şöyle dursun hattâ bu babta bir şevk ve imbisad (genişleme) olacağı kanaatindeyiz.

Hükûmet-i meşrûtalarda hükümdarların mahzurları mündefi olmuş (defedilmiş) ve fâideleri kalmıştır. Hükümdarların vücudu evvelemirde (herşeyden önce) milletleri mâzilerine dâima merbut (bağlı) bırakacak en müessir bir vâsıtadır. Biz, «Tarihi olmayan milletler bahtiyardır» tarzında efkâr-ı mahsûsa ifâdesi için zarîfâne bulunmuş formüllerin taraftarı değiliz. Bilâkis, bir milletin tarihi ne kadar büyük olur ve bu tarihine vesâir an'anatına ne kadar merbut kalırsa inkışâfı için o nisbette kavi olur, fikir ve kanaatindeyiz. Ve önümüzde bu kanaatimizi tamamen takviye edecek mühim bir nümûne bir misal de vardır: İngiliz milleti.

İngilterede hükümet tamamen meşrûtîdir. Bidâyet-i Meşrûtiyette kullandığımız tabirle «Hakimiyet-i Milliye»nin şimdi istediğimiz tarz ifadesi ile «saltanat-ı milliye»nin tecellisine kat'iyyen engel değildir ve hatta o tecellinin bir cihetine de bizzat

Lütfi Fikri Bey, Trakya'yı «Kuva-yı Milliyeciler adına teşellüm maksadıyla İstanbul'a gelen Refet Paşa'nın birbirini tutmaz beyanatlarına cevap verdiği sırada «İstanbul Barosu Başkanı» idi. Yukarıdaki resmi Baro levhasında çıkmıştır.

makardır. Diğer cihetten İngiliz hissiyat-ı milliyesini âsâr-ı müteâkibeden (müteâkip asırlardan) geçilirken vahdet-i lâzimeyi veren âbidelerin, râbıtaların belki en mühimi odur. İngiliz hükümdarları tebcil edilirken en ziyade tebcil edilen İngilizliktir. Hükümdarsız bir İngiliz milleti zannetmeyiz ki; daha büyük olsun. Hükümdar, bir milleti nevemâ daha ziyâde bir şahsiyet bir hüviyet ve hatta bir miknet, bir kuvvet verir. Bu son fikri isbat edecek bir delil de Almanya'dır. Almanya İmparatoru öyle büsbütün meşrutî bir hükümdar da değildi. Herhalde İngiltere hükümdârânından fazla istiklâli vardı. Öyleyken şu hal, Alman Milleti'nin inkişâfına mâni olmak şöyle dursun bilâkis ona son derecede bir kuvvet ve vüs'at verdi. Almanya'nın harbden evvelki saâdet ve refahında imparatorun şahsının büyük bir tesiri olmuştur. Bilmem neden, insana bir şey hissettiriyorki, başında bir imparatorlu Alman Milleti, imparatorsuz Alman Milleti'nden daha topludur, daha mekindir. Bilâkis, imparatorsuz bir Alman Milleti daha dağınık, daha az insicamlıdır.

Amma denilebilir ki; bu fikirlerin doğruluğu ancak hükümdarların münevver olmaları, hukuk-u millete tecâvüz etmemeleri ve bilâkis ona halîm, âkil bir sâik ve rehber olmaları kaydıyle mukayeddir. Ona hiç şüphe yok. Fakat, bu noktada mes'ele tamamen başka bir sahaya geçmiş oluyor. Bizim burada mevzuubahsimiz hükümdarlığın vücûdu veya adem-i vücudu mes'elesidir. Yoksa hükümdarın matlub bir sûrette ifa-yı vazife etmesi yahud etmemesi memleketin, milletin seviye-i zihniyesine aid bir başka mes'eledir. Biz burada, memleketin seviye-i zihniyesini yükselmiş addederek basit mütâlea ediyoruz. İlmen ve fikren teâlî etmemiş olan milletler cemî zamanda tahakküm ve istibdat altında ezilmeye mahkûmdurlar. Bu tahakküm bir hükümdarın tahakkümü olabileceği gibi sivil ve asker her sahib-i zuhurun tahakkümü de olabilir. O, tamamen ayrı bir mes'eledir. Onu da bu risâlede ileride bir nebze tetkike fırsat ve vesile bulacağız.» (2) diyen Lütfi Fikri Bey, daha sonra «Tefrik-i Kuva ve Mes'uliyet Mes'eleleri» adı altında bir bahse yer vererek Refet Paşa'nın sözlerini Halifenin şahsiyyet ve selâhiyeti dolayısıyle söylenmiş sözler zemininde telâkki eylediğini gösteren cevaplarına devam etmektedir.

Lütfi Fikri Bey'in «gazetelerin sûret-i zabt ve dercine nazaran» kaydiyle iktibas eylediği Refet Paşa'ya âid sözler şunlardır.»

«Biz hiç bir zaman Cumhuriyeti düşünmedik. O dâima bizden uzak kaldı. Cumhûriyet ile meşrûtiyet arasında fark görmem. Ve belki de, bu memleketimizin bünyesi içinde daha zararlı olur. Burada söylediğim gibi, meşrûtî hükümdarlık ile Cumhuriyet riyaseti arasındaki fark fülûnun sûlbünden gelip gelmemekten ibarettir. Yoksa, netice itibariyle ikisi de birdir. Bizim

bulduğumuz usul başka, bilâkis bu milletin vaziyetine uygundur. Bu milletin başına bu kadar belâdan sonra bir de Cumhurreisi intihabı (seçimi) beliyyesini sarmağa ne lüzum var. Milletin muhassala-i kuvveti hâkim olmalıdır. Bu da her an-ı içtimâda bulunan mukarrerat (kararlar) ittihaz eden Büyük Millet Meclisi'dir. O'nun vekillerinden mürekkep hey'ettir.» (3)

«— Nedir bu kepâzelik? Bu şapka da ne oluyor? Babanda mı şapka giyerdi? Anandan şapkalı mı doğdun?»

Söylemeye hâcet yoktur ki; henüz şapka kanunu çıkmamıştı.

---

1 Lütfi Fikri Bey'in siyâsî hayata atıldığı ilk yıllarda Sultan Abdülhamid Han'a karşı bir hissiyat taşıdığını ve bu keyfiyetin —o günün şartları içinde— ne gibi sebeplere dayandığını evvelce izah etmiştik. Gerçi, O'nun ittihadçıları gördükten ve onların zulümlerine karşı canhıraş bir mücâdeleye giriştikten sonra, bu mevzudaki fikirlerini değiştirmiş olduğunu tahmin etmek güç değildir. Bu takdirde Lütfi Fikri Bey'in burada Sultan Abdülhamid-i Sâni devri için vaz'ettiği işbu kıymet hükmünü —gitgide ittihatçılar zamanındakinden de beter bir sûrette daralan —fikir hürriyeti anlayışının doğurduğu mecburî bir tâviz saymak lâzım geldiği kanaatindeyiz.

2 — *Lütfi Fikri — a.g.e. sh. 9*

3 — Refet Paşa, Trakya'yı M. Kemal Paşa adına teselliime memur olarak İstanbul'a *geldiği bir sırada, ihtimal* Ankara'da bıraktığı şefinin yakın bir gelecekte neler yapacağından habersiz olmalıdır ki, bu sözleri söyleyebilmektedir. Bu durum, yani şefi tarafından fiilen bu tarzda tekzib ediliş, meşhur Kılıç Ali'nin de başına gelmiştir ki, bunu da bir zamanlar M. Kemal Paşa'nın putlaştırılmasına emek sarfeden ve sonra da aksine bir hareketle ona saldırmış bulunan Şevket Süreyya'nın «Suyu Arayan Adam» isimli hatıratında ibretli bir sûrette tasvir edilmektedir şöyleki:

Şevket Süreyya fikir ve mücâdele hayatına «turancı» olarak başlamış ve en sonunda komünistlikte karar kılmıştır. Bu yüzden, Millî Mücâdele'yi takib eden günlerde çıkardığı «Aydınlık» isimli dergideki yazılardan dolayı «Ankara İstiklâl Mahkemesi»nde muhâkeme edilmiştir. Mahkemenin hâkimleri o zaman Kuvay-ı Milliyecilerin sembolü olan kalpak giymektedirler. Mahkemeyi takibe gelen genç gazete muhâbirlerinden birinin başındaki hasır şapkayı gören mahkeme reisi Kılıç Ali O'nu tekme tokat ve küfürlerle merdivenlerden kovalarken şöyle bağırmaktadır:

«— Nedir bu kepâzelik? Bu şapka da ne oluyor? Babanda mı şapka giyerdi? Anandan şapkalı mı doğdun?»

Söylemeye hâcet yoktur ki, henüz şapka kanunu çıkmamıştı.

Ak Yıldız
MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

KEMMİYET, DEMOKRASİ PUTUYLA BESLENDİKÇE KEYFİYET YAŞATILAMIYACAKTIR

Muazzez ve Mukaddes Dînimizi (şerîatımızı) hristiyanlıkda olduğu gibi sâdece ve yalnız ma'bed merâsimlerinden ibâret hâle getirmek isteyen Türkiye'deki ucûbe ve lâik (dinsevmez) düzmece «düzen», eli altında tutduğu diyânet-i cümhûriyyesi ve materyalist maarifine bağlı bir takım mektebleriyle pekçok dînî (şer'î) hakîkatı küllendirip unutdurmak peşinde, tam 55 senedir, durup dinlenmeden ve üstelik müslümanlardan derdest etdiği vergi, iâne, kurban post ve bağırsak paralarıyla çalışıp durmaktadır. Diyânet-i cümhûriyye ve «düzenin» materyalist ve ateist maarifine bağlı mektebler, muhtar olmayıp tamâmen lâik bir rejimin avuçlarında; bir başka ta'birle, bu müesseseler o lâik (dinsiz) rejimin birer unsuru olduğundan, İslâm'ın (Şerîatın) siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî temel esaslarını bu müesseseler lâyıkı vechile anlatıp neşredemezler. Çünki lâik düzen, bu yolu tutmayıp da, İslâmî hakîkatlerin serbestçe anlatılıp intişâr etmesine müsâade etse, Türkiye'deki halkın, inandığı dînin (İlâhî rejimin) siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî temel nizamlarının tatbik edilmesini isteyeceği vehmi içerisindedir!.. Halbuki bu lâik (din sevmez) düzen, mücerred, İslâmiyetin (Şerîatın) siyâsî, iktisâdî, ictimâî ve hukûkî temel nizamlarını kaldırıp, İsviçrelinin, İtalyalının, İspanyalının ve Fransalının siyâsî, iktisâdî, içtimâî ve hukûkî temel «düzenlerini» Türk kavmine zerketmek için kurdurulmuşdur. Bu lâik «düzene» göre, ALLÂH'IN İNDİRDİKLERİ İLE HÜKMETMEYENLER KÂFİRLERİN TA KENDİLERİDİR şeklindeki bir îmânî prensibe elbetde yer olamıyacak; tam aksine, ALLÂHIN İNDİRDİKLERİ İLE HÜKMETMEK, ORTAÇAĞCILIK, GERİCİLİK, MÜRTECİLİK, TUTUCULUK, ÇAĞDIŞILIK v.s. olacakdır...

İşte bütün bu hesabları sebebiyledir ki, bu «düzen» İslâmiyetin (Şerîatın) gerçeğini anlattırmaz; dinî müessese bilinen bazı yerleri emniyet sibobu olarak muhtâriyet vermeden pençesi içinde tutar; ve sonra da utanmadan «Câmiler açık, oruçlar serbest, iftar programları mutantan, iftar sofraları mükellef ve müzeyyen, dolayısıyla din ve vicdan hürriyeti pek mebzul!» diye göz boyayıp bir sürü safın beynini şartlandırır; ve paralı şarlatanlar, makamlı reisler, bazı modacı imamlar ve megaloman dîn muallimi geçiniciler v.s. vasıtasıyla da İslâm dışı, şeyleri, halka İslâm diye yutturup, onları, saptırılmış istikâmetlere doğru koyun gibi yürütür. Uysal koyun olup uyuşmayı ve lâik çobanlar değneği veya kazığı önünde güdülmeyi veya kazıklanmayı reddedenlere ise, mahkemelerinin ve zindanlarının yolunu gösterir...

● Türkiye'deki manzara işte en ana hatlarıyla budur.

Müslümanım diyenler, en azından bu manzarayı görmek zorundadırlar. Ama gelin görün ki, lâik çobanların kazıkları ile güdülmek veya kazıklanmak felâketinden, yani bu manzarayı görememekden şuurlu olarak kendini uzak tutan mü'min ne kadardır?. «Düzenin» kendi içinde ortaya çıkardığı alternatiflerden birine bağlanmakla teselli bulanların, haddi hesâbı mı var?. Lâik gözboyayıcıların, bir ceplerinden verip öteki ceblerine para attırmalarındaki oyunbazlıkları görüp yakalayıcı idrâk ve iz'ana sâhib olunmadıkça, bu ezilip horlanmanın ve bu sürünüp zorlanmanın sonu nasıl gelecekdir?.

● Binâenaleyh apaçık görülmektedir ki mes'eleyi halledecek olan, KEYFİYETDİR; KEMMİYET olamaz..

Bu itibarladır ki Türk kavminin yapacağı en umûmî plândaki iş, KEYFİYET yoğurucu faaliyetlerdir. Ortaya KEYFİYETİ çıkarıcı her işe evet, kemmiyeti yani âmiyâne ta'birle «kuru kalabalığı» derleyici her havanda su dövme çırpınışlarına hayır... Faaliyet programının en baş ve umûmî maddesi bu olmadığı müddetçe, netîce alınacağına inanıyoruz. Fakat ne yazık ki, o da bir yahûdî îcâdı olan; ve neseb şeceresi mutlaka insanın insan irâdesi önündeki bir bilinmezliğine açılan demokrasi, keyfiyeti katledip kemmiyeti put yapan gözboyayıcılığı ile, nice ümit bağlananların avukatlığına bile mazhar olmuş görünüyor... Fen ve teknik diye insan aklına neredeyse tapılacak hâle gelinen bir ihtisas asrının en büyük tenâkuzuna bakınız ki, kelle saymayı en büyük fazîlet idâresi olarak keşfetmenin gülünçlüğündedir...

İnsan idâre etmek, bir füze idâre etmekden, bir fezâ gemisi uçuruculuğu, yapmaktan bin kat daha ihtisas ister dururken, idâreyi demokrasi adı altında hiçbir idâre ihtisâsı olmayan halka vermek çırpınışı, acaba hangi medeniyet (!) asrında farkedilen pek büyük bir tenâkuz olarak idrâk edilecek, bilemiyoruz!.

Hulâsa, KEYFİYET KEMMİYETİ yenmedikçe bütün çalışıp çabalamaların, havanda su dövmeye müncer olacağı apaçık ortada bulunmaktadır. Türk kavmi için ilk elde tutunulacak dal, keyfiyete sâhib olmakdan başkası bilinmemelidir. Bunun için de manzarayı görücü, idrâk edici ve buna göre de aksiyon (amel, iş) ortaya koyucu olmak şartını bir kere daha tekrar edeceğiz.

Dediler Dedik Ki

1 MAYIS YORTUSUNUN SÖYLETTİKLERİ

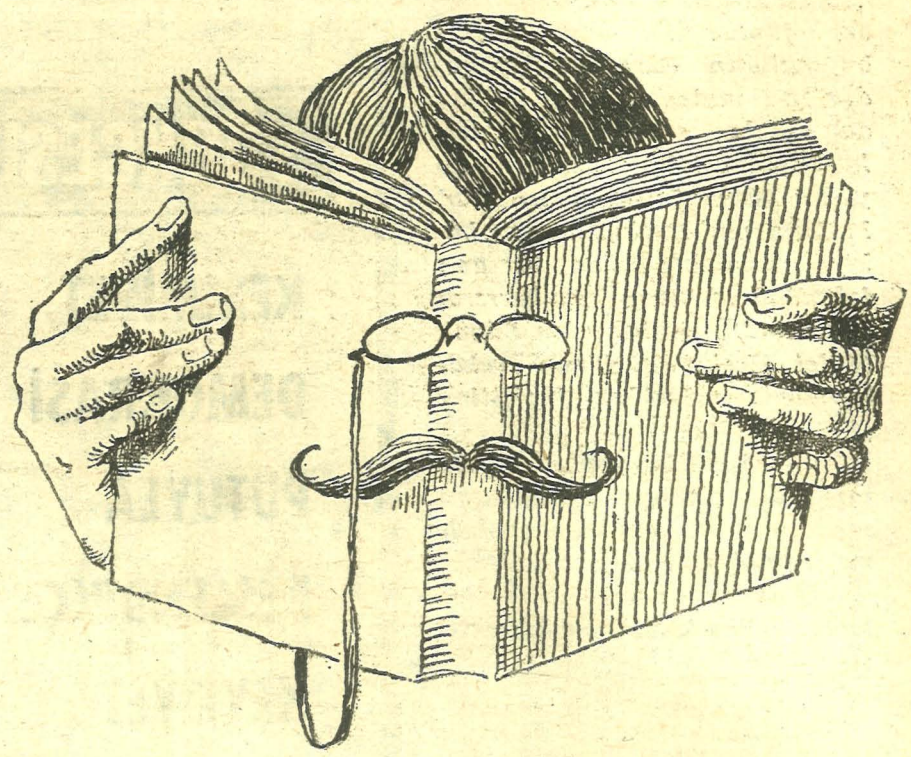

Maskeler düştü nihâyet.. Hem de Devlet radyo—televizyonu bile adı resmen Bahar Bayramı olan 1 Mayıs Yortusuna o gün Bahar Bayramı diyemedi. Gerçi Komünist yortusu da diyemedi ama, İşçi Bayramı sözünü yarım—yamalak telâffuz etti. Fakat, 1 Mayıs'ın bütün dünyada büyük nümâyişlerle kutlandığını, bildirdi. Moskova'da Çar Brejnev'in komünistleri selâmlayışını da filmden vererek gösterdi.

Gazetelerin tutumu ise bambaşkaydı:

KEMALİSTLERİ UYANDIRMAMAK İÇİN...

Kemalist Cumh. gazetesi, «1 Mayıs coşkuyla kutlandı» diye tam sahife haber verirken, haber sahifesinde «TKP'ye hürriyet, Yaşasın Rusya» gibi nâraların atıldığı, hele M. Kemal'in fotoğraflarının bulunmadığı ve Marks, Engels, Lenin, Stalin gibi komünist liderlerin putlarının (büstlerinin, resimlerinin) taşındığına dâir hiç bir haber koymadı ki; anlaşıldığına göre, bilhassa üniformalı kemalistleri kızdıracak (bilindiği gibi bu gazetenin okuyucularının büyük bir kısmı üniformalı kemalistlerdir) bir durum meydana gelmemesi için, çok titiz bir çalışma yapılmış, Rusya ve komünizm lehindeki sloganlar ustalıkla gizlenmişti.

Hele, Demirel ve Türkeş'in radyo—televizyonlardan komünist liderlerin putlarına karşılık Taksim meydanında M Kemal Paşa'nın resimlerinin ve büstlerinin taşınmayışından müşteki olan hiddetli beyanları karşısında, bu gazete, 1 Mayıs'ta dikkatleri başka tarafa saptırmaya uğraştı. Nitekim 4 Mayıs günlü Cumh. gazetesinde İlhan Selçuk yapılan ithamları göğüslemek için «Marks'ın Lenin'in resimlerini taşımak, TKP'ye hürriyeti Diye bağırmak suç mu?» dedi

Oktay Akbal ise yine aynı gün, sütununda, kendisinin de Beşiktaş'tan Taksim'e kadar yürüdüğünü anlatıyor ve «birbirine karşıt gibi görünen gençlik teşkilâtları vardı. Baktım, hepsi umûmiyetle benzer sloganlar taşıyorlar, bağırıyorlar (...) Tek bir hedefe doğru yürüyoruz, toplumca.. Şimdilik ayrı ayrı topluluklar içindeyiz. (Burada yazar kendisini sosyalist burjuva diye, uşak diye hücumdenleri hatırlıyor olmalı ki, bir ferâgat ve bağışlayıcılık örneği göstererek teselli ediyor)» zaman zaman birbirimizden ağır sözler, davranışlarla geçebilecek kadar... Ama büyük bir ayrım yok aramızda.. Yüreklerimizdeki özlem birdi, kalıptan çıkmış kuklalar değiliz biz insanlar... (...) Yalnızca bir takım harf değişikliklerinden öteye gitmeyen ayrılıklar da bitecek» ilerde...

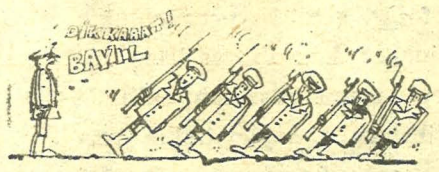

Sonra aynı «sosyete ve burjuva sosyalisti» yazarcık 6 Mayıs günlü yazısında, rahatsız olan çevreleri yatıştırmak için mantık sefaletini sergilemeye devam ediyor, «Atatürk 1 Mayıs'ta vardı» diyerek... Ne yazıyor, görelim. Önce,

M. KEMAL DE HAYKIRMIŞ!..

«Atatürk resmi, Türk bayrağı ve İstiklâl marşı... 1 Mayıs törenlerinde yoktu. Niye yoktu? Niye düşünülmemişti?» diye soruyor ve sonra o enfes mantığıyla cevaplar bulmaya çalışıyor. Bir taraftan, «yürüyenleri şûurlu yığınlar olarak» takdim ediyor, bir taraftan bu yığınların bizzat kendilerini Atatürk, İstiklâl marşı ve dalga—dalga bayrak yerine koymuş olabileceklerini» düşünüyor. Bu sefil yığınların sonra da komünist putlarının, kızıl bayrakların enternasyonal marşlarının taşıyıcısı ve haykırıcısı olduklarını düşünüp, «bu açıdan bakıldığında Atatürk, mâna, düşünce, ve inanç olarak vardı, 1 Mayıs'ta» diyor.. O meş'um «1 Mayıs sloganlarının Atatürk ilkelerinin tabii bir mahsulü olduğunu» söylüyor.

Eğer, bütün bu komünistliklerin Mustafa Kemal'in ilke ve devrimlerinden meydana geldiğini bir başkası meselâ bizler yazsaydık, vallahi savcılar hışımla üzerimize yürürler, dâva üstüne dâva açarlardı! Ama kemalist — sosyalist — sosyete karması yazarcık yazınca, vaziyet beklenmiyor zahir.

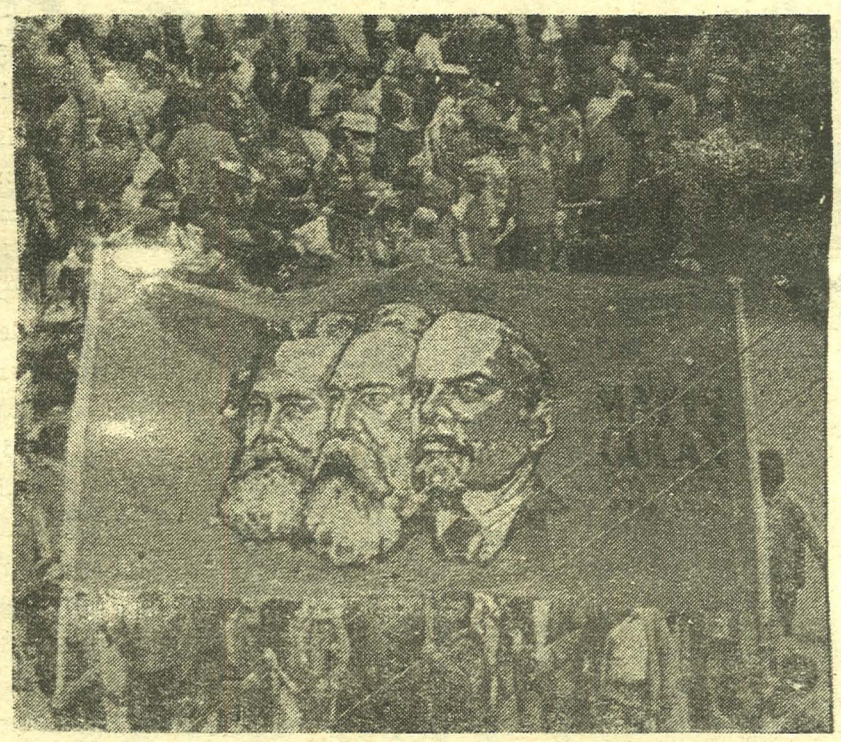

Sonra yazarcık efendi «Atatürk olmasa, Atatürk devrimleri olmasaydı 1 Mayıs 1978'e ulaşabilir miydik?» diye soruyor ve yüreğindeki bir sızıyı da dile getirmeden edemiyor: «Mustafa Kemal bu 1 Mayıs'ları göremedi. Bu şûurlu emekçi yığınlarını, aydın yığınlarını. Görseydi çok mutlu olurdu. Başardım, gâyemi gerçekleştirdim (...) derdi herhalde.. Varsın adı geçmesin, hattâ geçici bir süre, kimi gençlerimiz, emekçilerimiz yanlış kanaatlere saplanmış olsunlar...»

DİKTATÖR MÜ DEDİNİZ?

Ve sonra «büyük kemalist yazar», Mustafa Kemal'in Demokrat Diktatör olduğunu iddia eden Bulgar yazarı Paraşkev Paruşev'in «Atatürk Demokrat Diktatör» isimli kitabından (bu yakıştırmayı reddetmediğine göre benimseyerek) iktibaslar yapıyor, ve sonra da bu yığınlar kendilerini affettirmeleri için gelecek 1 Mayıs'larda komünist liderlerin putları yanına Mustafa Kemal'in resimlerini de almalarını tavsiye ediyor. Ve, yazısının başında şûurlu olduklarından dem vurduğu yığınların Atatürk'ü unutmuş olmalarına birden celâlleniyor, «bir yanılgıydı, bir saplantıydı yığınları Atatürk'ü unutmaya [illegible] ilk fırsatta kurtulması gereken bir yanılgı, bir unutkanlık.. Ve gelecek 1 Mayıs'ta sakın böyle unutmaya meydan verilmemesini hatırlatarak yazı sona eriyor. Görülüyor ki, Oktay Akbal kendisini ne kadar zorlarsa zorlasın, komünist putlarının yanıbaşında Mustafa Kemal'in resimlerinin de bulunması gerektiği gibi bir görüşten kurtulamamış; bu noktada Demirel ve Türkeş'le aynı paralele düşmüş onlar gibi bir kemalist anlayışa sahip bulunuyor..

Bu mesele, kemalist Cumh. okuyucularını bayağı rahatsız etmiş olmalı ki, 5 mayıs günlü yazısında dikkatleri yine başka taraflara saptırmak için İlhan Selçuk da Maliye Bakanının borç para almak için Amerikalarda kapı kapı dolaşmasına hiç temas etmeyip, 1 Mayıs'ta Karl Marks'ın resimlerinin dolaştırılmasından yakınmanın mânasızlık olduğunu» anlatmaya çalışıyordu. Ama bir gün sonra Mehmed Kemal aynı gazetenin iç sayfalarında «TKP'ye (Türkiye Komünist Partisine) Hürriyet!» diye bağıranlara kızılmasına kızıyor, ve Ecevit'i destekliyerek «yasağa karşı bağırma hürriyetini de mi insanların elinden alacaksınız?» diyordu.

Ama, mızrak çuvala sığmıyordu.

HEYKELLERİ AĞLATANLARI..

Atatürk'ün heykeli dile gelmiş ve ağlamış!.. Dünya gazetesinden Murat Sertoğlu ise Oktay Akbal'ı yalanlıyor ve 6.5.1978 günlü, «Atatürk'ün gözyaşları» başlıklı yazısında; M. Kemal'in heykeliyle konuşmasını» şöyle anlatıyor:

(...) «Birden Atatürk'ün gözlerinde iki damla yaşın parlamakta olduğunu *farkettim! Evet, evet, Atatürk ağlıyordu.*

Ne olabilirdi bunun nedeni?

Sordum:

«— Neden ağlıyorsunuz *paşam!* Dün bu alanda gördükleriniz sizi üzdü mü yoksa?»

Hayatta iken de dinlemiş olduğum ve pek güzel tanıdığım o gür sesi ile karşılık verdi:

(...)

Zaman zaman gericilerin heykel ve büstlerime saldırmaları, kırmaları da değil.. Hattâ bazı ilericilerin bu anıtı söküp başka bir köşeye taşımak istemeleri de değil... Beni ağlatan sadece o gün bu anıtın dibinin bir çeşit tuvalet gibi kullanılmış olması ve buna engel olunmamasıdır! Böylesine bir hakarete uğramaktansa bütün heykel ve büstlerimin bombalanıp parçalanmasını, ortadan kaldırılmış olmasını elbette bin defa tercih ederdim!»

Şu «1 Mayıs yortu»sunun feyzine bakınız ki, kaatillik ve kanunsuzluklarıyla nam salan Ümraniye'deki 1 Mayıs mahallesinin adı bundan böyle Atatürk Mahallesi olacakmış.. Diğer taraftan Taksim'deki âbide'nin yerinin değiştirilmesi

(Devamı Orta sayfada)

Diyalektik materyalizmin, marksizm ve kapitalizm ekonomilerinin iflasına tanık olduktan sonra, olanca sistemiyle, İslâm ekonomisini tanıyacağınız kitap

İSLÂM EKONOMİ DOKTRİNİ

hicret yayınları

MUHAMMED B. ESSADR

— D. materyalizmin, marksizm ve kapitalizm ekonomilerinin eleştirisi, Genel çizgileriyle İslâm ekonomisi, doktrinimizin istinbatı, Üretim öncesi ve sonrası dağıtım, hükümler ve teori olarak üretim, mübadele, para, tedavül, karma mülkiyet ilkesi, emek, değiştirme değeri, devletin sorumluluğu, sosyal garanti, sosyal denge —

Adres: Asmalı çeşme sok. No. 6 Hürriyet han Sultanahmet - İST. Büyük boy, dikişli, 720 sayfa, Fi. 150 lira gönderme masrafı % 30 (6 adetten sonra)

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin ES

İslâm Milleti! Anadolu Birliğini Yeniden kurmalısın!

Sebil'in kapağında, **«milliyetçi ve muhafazakâr (!)** bir gazetenin 6 Mayıs 1978 tarihli korkunç manşetinin klişesini görüyorsunuz. Güya, bir takım bölücülere gözdağı vermek isterken, **«kaş yapayım derken göz çıkarılmış»** ve bölücülere asıl bu neşriyatla çanak tutulmuştur. Zira, 1 Mayıs hâdiselerinin estirdiği menfi havadan sonra, bu **«milliyetçi ve muhafazakâr»** gazete, **«bütün memlekette ordunun, askerin teyakkuz halinde olduğunu»** yazabilirdi ama, hassaten **«Doğu Anadolu asker kontrolünde..»** gibi bir başlık atabilmiş olması, âdeta, Doğu Anadolu ayrı bir memleket imiş de, orası işgâl altına alınmış gibi korkunç bir mânayı tedâî ettirmektedir. Bu demek, hattâ pek büyük ihtimalle bölücülerin, bir başka türlü kavmiyetçilerin, ırkçıların, müslümanları, İslâm Milletini birbirine düşman etmek isteyen güçlerine yarayacak, onların asker'e karşı kesin bir tavır takınmalarına dâir yapılabilecek dâvetler belki de daha bir müessiriyet kazanmış olacaktır.

Bugün Türkiye'nin nasıl bir noktaya, kimlerin ihânetiyle ve kimlerin de gafletiyle getirilmiş olduğuna bir yeni örnek teşkil eden bu kabil neşriyatı yapanların, yanlış mânâları tedâî ettiren bu gibi hatalara bir daha düşmemelerini temenni ederek, bu vesileyle şu suali kendimize sormalıyız:

Anadolu birliğini yeniden kurmak yolunda **1 Mayıs'a karşı 29 Mayıs'ta** bütün memleket çapında tavrımızı ortaya koyamaz mıyız?

Eğer buna müsbet cevap verebilirsek, o zaman da şu çağrıya kulak vermeliyiz:

İslâm Milletli

Üzerinde yaşadığın toprakları, sokaklarda, düşmanlarına peşkeş çekmek isteyenlere karşı sen de meydanlarına, sokaklarına sahip çık! Toprağına, yurduna sâhip çık! Onu vatan yap, Anadolu Birliği'ni yeniden kur! Bunun için de 29 Mayıs Fetih Bayramı'nda, İslâm inancı etrafında, yeniden şekillenecek olan bir hayat tarzı için, memleketin her yerinde sen de varlığını göster, bütün Türkiye yürüyüşlerinle dirilsin!

YETER ARTIK SESSİZLİĞİNİ ÜZERİNE ÖLÜ TOPRAĞI MI SERPİLDİ?

Anadolu bugün yeniden birlik ve beraberlik halinde olunmanın en zarûrî anlarını yaşıyor. Çünkü, parçalanmak tehlikesiyle karşı karşıya! **«Yaşasın Sovyetler Birliği»** diyecek kadar köpekleşen onbinlerce, **öğretmen, öğrenci ve işçi, sanatkâr, fikir adamı ve** paracıklarını yatırdıkları bankaların bulunduğu yerlerden gayrî vatanı olmayan sermâyedârların gaflet ve ihânetiyle, resmî ideolojinin putçuluğa yol açan yanlış laik tatbikatıyla memleket, bugünkü tehlikelerle karşı karşıya gelmiştir.

O halde, senin inancını, kendi sapık dünya görüşüne ve mevcud düzenin temel düzenlemelerine bir koltuk değneği olarak kullanmak isteyenlere bu fırsatı vermemek istiyorsan, kendini istismar ettirmemek için olduğu kadar, senin üzerinde yaşadığın ve altında milyonlarca şehîd atalarının kemikleri bulunan toprakları yeniden kendi vatan'ın, yani kendi inancının hayata hâkim olduğu bir toprak parçası haline getirmek istiyorsan, **«Yaşasın Moskof!»** diye haykıran bedbahtların baykuş sesleri karşısında diril, ayağa kalk, inancının celâdetiyle, bir müslümana yaraşırcasına davran! Unutma ki, dün, altmış yıl öncelerde, **İzmir'de, İstanbul'da «Zito Venizelos!»** diye haykıran **gayrimüslim** azlık unsurlar bugün **«Yaşasın Moskof!»** diye alçakça, kahpece nâra atanlardan daha haysiyetliydiler! Ve yine de ecdâdın onların ihânetini karşılıksız bırakmamıştı!

Moskof veya başka keferelerin emri altında köpek gibi yaşamaktansa, şerefle, ancak müslümanın lâyık olduğu bir şerefle ve mücâdele içinde dünya hayatını tamamlamaya çalışmak daha evlâ değil midir?

Öyleyse, Anadolu Birliği'nin bozulduğu ve sahneye iç ve dış, fakat hepsi de İslâm'ın düşmanları olanların mârifetleri ve müslümanların gâfil avlanması neticesinde çıkan menfi ve kritik devirlerden birini daha yaşıyorsun... İslâm Milleti, bu buhranlı, bâdirelî zamandan kurtulmak istiyorsan, tarih şûuruna sahip bir müslüman olarak, işte önünde 29 Mayıs! Bu fırsatı iyi değerlendir.. İstanbul'un Fethinin 525 nci yılında Anadolunun her bir tarafı yeni bir dirilişin işâretini vermelidir. Sırf oğlunun kesilmemesi için, **«ben anne değilim»** diyerek ortaya atılan gerçek **anne** misali sessiz, fakat tedbirli duruşunun karşısında **adl-i ilâhî** elbette seni mey'us etmiyecektir. Yeter ki, sen Allah'ın ipine sarıl!..

Bir bütün olan **İslâm milletini «türk, kürt, arap, laz, boşnak, pomak, abaza, çerkez, gürcü kırmançо, zaza, fellâh, acem, bedevî, medenî, köylü, işçi, patron, burjuva, proleterya»** gibi senin inancının, İslâm'ın büyük ve ebedî gerçeği üstüne asla takdim olunamıyacak, ihtilâfa vesile veya yabancı mefhumlara fedâ etme!..

Bunun için de, 1978 yılının 29 Mayıs'ını ve sonraki yılların aynı gününü İslâm milletinin yeni bir şahlanışının vesilesi olarak değerlendir. İslâm inancını kendisine hayat nizamı olarak seçmiş olan **her kişi, teşkilât, siyasî hareket ve müessese** memleketinin istikbâli için, **evlâd ü iyâlinin dini, imanı, şeref ve haysiyeti** için nasıl hazırlanmak gerekiyorsa o hazırlığın içinde olmalıdır. Belki bu hazırlıklı olma yolundaki çağrımız dahi suç sayılacaktır. Zira, **«Yaşasın Moskof!»** diye bağıranların yakasına yapışılmayan, o **alçak suça güzel bir ceza** verilemiyen bir yerde; bizim çağrımız **güzel bir suç** olacak ve bu güzel suça elbette çirkin bir ceza tertib etmek isteyen bedbahtlar çıkacaktır.

Önümüzde tehlikeli günler var.. Tehlikeye karşı gözlerimizi kapamıyalım. Türkiye'nin müslüman halkı henüz Türkiye üzerindeki ideolojik mücadelelere ağırlığını koymamıştır. Ama bundan dolayı kendilerini kurtarıcı zanneden ve çareyi öldürmekte gören ve ondan ilerisini düşünemiyenlerin çaresizliğinde değildir, olmamak zorundadır müslüman... Müslüman kitle bugün, bir büyük gemiye benziyor ki, harekete geçişi oldukça ağır ve zor olacaktır ama bir harekete geçtikten sonra da onu durdurması öyle pek kolay olmayacaktır. **Tahammül mülkü yıkıldıktan sonra** elbette ve muhakkak ki, onun inancına ters olan her şey de yıkılacaktır, yıkılmaya mecburdur; yoksa verilen mücadeleler bir hiç uğruna yapılmış olur!

O halde, **«ben de müslümanım»** diyen her kişi, bulunduğu mekânın kendisi **için bir nöbet yeri** olduğunu idrâk ederek, bu toprakları yeniden müslümanlara **vatan yapacak,** orada müslümanların inançlarını hayata hâkim kılacak bir mücadeleye atılmalı, hiç değilse hazır olmalıdır! Bu mücadelenin parolası **«Kelime-i Tevhîd»** dir. Sancağı, **İlâ'y-ı Kelimetullah'dır.** Metodu, **«emr bi'l maruf, nehy ani'l münker»** düsturudur.

Bu mücadele şûuru etrafında yeniden toparlanacak olan İslâm milleti, bir takım basit ve İslâm inanç potasında asla bir ayrılık unsuru olamıyacak teferruat ayrılıklarına itibar etmeksizin, bulunduğu her yerde, 29 Mayıs Fetih Bayramı'nda, elinde bulunan, emeline hizmet edecek olan **dernek, siyasî parti, gençlik kuruluşu** ve emsali **hukukî** vasıtalarla Anadolu'yu harekete geçirmeli, müslümanların uyumadığını ihtar etmelidir. Bunun için de her türlü tahrikten kesinlikle uzak durarak, hiç kimseyi **«kahrolsun»** gibi nâralarla hedef almaksızın, tertiplere karşı müteyakkız bulunarak ve sadece **«Yaşasın İslâm!»** ifâdelerini kullanarak; İslâm'ın insanları birbirine perçinleyici umdeleri etrafında toplayabilmek için, 29 Mayıs gününü iyi değerlendirmeli, şimdiden Anadolu'nun her bir tarafında, her kaza ve vilâyet merkezinde, izinli yürüyüşler tertib ederek, bu meydanda müslümanların da var olduğunu, nâşları çiğnenmedikçe, nöbet yerlerini terketmiyeceklerini haykırmalıdır!

Şair Mithad Cemal'in

«Vicdan bile duymaz, sesi çıkmazsa bir ah»ı,
Sessiz köleledir yaratanlar, binbir İlâh'ı»

mısralarında bize anlattığı gerçeğe bigâne kalmamamız gerektiği gibi, yine aynı şâirin

«Ölmez bu vatan, farz-ı muhal ölse de hattâ,
Çekmez kürre'nin sırtı, bu tâbut-u cesîm'i..»

mısralarındaki gerçek de gözden ırak tutulamaz. Bugün üzerinde yaşadığımız topraklara müslüman ecdâdımız, **«İslâm'ın cihân hakimiyeti»** ideâlini gerçekleştirmek için geldiler. Başkaları da, kendi kefere düzenlerinin dünyaya hâkim olabilmesi için yine bu toprakları kesinlikle ele geçirmek gibi bir amansız mücadele içinde bulunmaktadırlar. Onun için Anadolu'nun düşüşü öyle kolay olmayacaktır.

Öyleyse; bizden, şimdiden çağırması..

Bütün dinsizlerin ve komünist kâfirlerin müslüman bir millete yığınlık verebilecek çapta bir tedhiş havası estirerek, geçmiş müslümanların emanet ettikleri Anadolu toprağında gövde gösterileri yapabildikleri **1 Mayıs** Yortularına ve başka her türlü putçuluk gösterilerine karşı; müslümanlar da, müslümanca, bir tarih şûuruna sahip olarak mücadele içindeki yerlerini tesbit etmeli, inisiyatifi asla başka inançtan olanlara bırakmıyacak bir dikkatle, içtimaî hayattaki hareketlerini ortaya koymalıdırlar! Anadolu Birliğini yeniden kurmanın inanç temellerini atmak için, işte 29 Mayıs!.. Anadolu birliğini temin edecek inanç temellerinin tarihî bir kalkış noktası olarak bu tarihten daha güzel bir gün var mıdır?

KONFEKSİYONDA
PANTOLONCU
NECDET
İndirimli Satış Kartı Dağıtıyoruz.
ADRES:
TT Arkası Ardahan
Çarşısı No: 16
Üsküdar — İSTANBUL

Şehid Prof. Seyyid KUTUB'un büyük eseri
FİZİLÂL-IL-KUR'AN
ASRIMIZIN BÜTÜN MES'ELELERİNİ
ÇÖZEN BU ESER
KÜTÜPHÂNENİZDE BULUNMALIDIR..
Hikmet Yayınları
Klodfarer Cad. Nu: 16/4
Divanyolu — İSTANBUL
Telefon: 22 84 09 — 27 67 32

TÜRKİYE'DE MÜSLÜMANLAR «YAŞA SIN, TÜRKİYE İSLÂM DEVLETİ!» DİYE HAYKIRAMAZKEN,

Komünistler Taksim Meydanında «Yaşasın Sovyetler Birliği»

DİYE HAYKIRDILAR!

Evet, Türkiye'de müslümanlar **«Yaşasın, Türkiye İslâm Cumhuriyetli»** diye haykıramazken; hattâ Türkiye'deki kapitalistler bile açıktan açığa **«Yaşasın Amerika, Yaşasın Almanya!»** diye bir uşaklığı âlenen irtikab edememişlerken; moskofçular, onbinlerce talebe ve işçi yığınları halinde Taksim Meydanında moskof uşaklığının dik alâsını gösterdiler, **«YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ!»** diye haykırdıları Asırlardır, Türkiye üzerine gözdikmiş olan Rusya'yı memnun etmek için «Çargrad» (Çar'ın — Şehri) da dedikleri İstanbul'a, Yeni Çar Brejnev'in bes-

> taşıdı. Nâzım Hikmet, Mustafa Suphi, Mahir Çayan, Engels, Lenin ve Stalin'in portreleri de törende taşındı
>
> ● Özaydınlı: «Bu sonuç, Türkiye için büyük bir aşamadır»

lemelerinin ağzından haykırılan bir nidâydı bu **«YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ»** nârası...

Taksim Meydanı, ve o noktada yolların taksim olunduğu mânasında bir kelime olan **Taksim** sözü ilk olarak Anadolu'nun bölünmesi, taksim olunması için kullanıldı. **Marks, Engels, Lenin, Stalin** gibi komünist liderlerin boy boy fotoğrafları, kızıl — kızıl flâmalar, bayraklar... O gün zannederdiniz ki, Taksim Meydanı âdetâ Moskova'da, Kremlin Sarayının önündeki KIZIL MEYDAN idi!

Moskova'ya bağlı komünist Doğu Avrupa ülkelerinin temsilcileri, 30—40 kadar CHP milletvekili ve devletin mülkî âmirleri, Belediye reisleri, ve İstanbul'daki Birinci Ordu'nun alârm vaziyetinde aldığı [illegible] tedbirler.. Sokağa çıkamıyan halk kitleleri... Ve akşam radyo—televizyonlardan felâket haberi bekliyen bütün bir millet ve, felâketin sadece insanların bedenlerinin yok olması olduğunu zannedenler gerçek felâketi göremediler.

Devletin radyo—televizyonunun hiç bir hadise olmadan, mitingin sona erdiğini sevinçle ilân edişini İçişleri Bakanı Özaydınlı cenaplarının **«Türkiye bu miting hâdisesiz bir şekilde atlatmakla yeni bir merhale kateylemiştir»** şeklindeki beyanı takib etti. **«Türkiye Komünist Partisine hürriyet!»** nâralarını atan onbinlerin nâralarının suç sayılamıyacağına dâir Başvekil Ecevit'in beyanları ise ibret vericiydi Ve arkasından da, muhalefet liderlerinden Demirel ve Türkeş'in bu mitingte Mustafa Kemal'in resimlerinin bulunmamasından şikâyetçi oluşları tuzu—biber oldu... Yani, komünistlerin putçuluğuna karşı bir tuhaf anlayışla karşı çıkmak zavallılığıl. Kemalist eğitimin mahsulü olan nesillerin artık Mustafa Kemal'in fotoğraflarını taşımayışı karşısında komünist putlarına tapınan bu kitlelerin ellerine onları dengelemek için Mustafa Kemal'

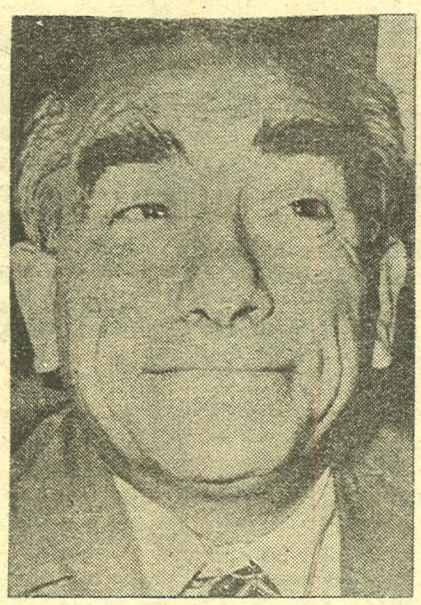

1 Mayıs'ta M. Kemal'in resimlerinin olmamasını çok ayıpladı.

in resimlerinin verilmesini tavsiye etmek ne kadar zavallıca bir davranıştır. Bu milletin bir kısmının umudu olarak siyaset sahnesinde arz-ı endâm eden bazı liderlerin hâlâ mes'elelerin özünü anlıyamamaları ne kadar acıdır! Elli yıl boyunca, Mustafa Kemal resimleri ve büstleri ellerde taşınarak yetiştirilen bir nesilir bugün kendilerine bir takım putlar bulmaları, yolâ taa baştan yanlış çıkıldığını, bugün elde edilen neticenin sebebinin dünkü yanlışlarda olduğunu hâlâ mı ihtar etmiyor, hâlâ mı idrâk ettirmiyor?

ART ROSTFREI
MADENİ EŞYA SANAYİİ
PASLANMAZ ÇATAL - KAŞIK - BIÇAK - TEPSİ VE BİLUMUM MUTFAK EŞYALARI İMALİ
Satış Yeri : Tahtakale Yavaşça Şahin Yokuşu No. 7/A
Fabrika : Esenler Ateş Alan Cad. No: 97 İSTANBUL
Tlf : 27 67 00
" : 22 89 54
Tlf : 76 31 82

Bulgaristan komünist

BULGAR D

Devletlerin birbirleriyle bir takım münasebetler içinde bulunması, muhakkak ki tabiîdir. Bunun için de Türkiye başbakanı Ecevit'in Nisan ayı sonunda Yugoslavya'ya, Mayıs ayı başında Bulgaristan'a yaptığı ziyaretleri normal karşılamak gerekir. Mayıs ayı içinde, Ecevit'in, daha Doğu Avrupa'daki bir yığın komünist ülkeyi ziyaret edeceğini de hiç bir peşin hükme kapılmadan, normal bir diplomatik münasebet olarak değerlendirebiliriz.

Ancaaaak!..

Bülent Ecevit ziyaret ettiği ülkelerde, Türkiye devletinin haysiyet ve vakarını yeteri kadar dikkatle temsil edebiliyor mu? Bu hususta gerekli titizliği gösteriyor mu? Yoksa gittiği her ülkede bir takım yersiz sempati nutukları mı üretiyor?

Bize göre, ne yazık ki, Ecevit bu ikinci işe ağırlık veriyor ve Sosyalist (komünist) sistemlerle idare olunan bu ülkeler ve idarecileri hakkında tarih şûuruna sahip hiç bir devlet adamının söyleyemiyeceği yılışık beyanlarda bulunarak, gönlündeki olanca sempatiyi açığa vuruyor. Bunları Ecevit sıradan bir insan olarak ifâde etmekte elbette hürdür. Ama, Türkiye'nin başbakanı olarak asla! Gerçi, Türkiye'de «yandaş»ları olanlar arasından, «Yaşasın Bulgaristan Komünist Partisi ve lideri Jivkov!» diyecek kadar sefilleşmiş, köpekleşmiş yüzbinlerce kişinin bulunduğu vakıası da gözönüne alınırsa mâzur görülebilir ama

İslâm Konferansları tavsatıldı mı?

1967'deki Arap—İsrail savaşında İsrail işgâline terkedilen Kudüs'teki Mescid-i Akşâ'nın yakılması üzerine İslâm Âlemi'nde başlıyarı aksülâmellerin ortaya çıkardığı ve dünya müslümanlarına ümid veren İslâm Konferansları'nın bugüne kadar elle tutulur, ciddî bir semere vermemesi, İslâm ülkesi sayılan hemen bütün ülkelerin idârecilerinin kapitalist veya komünist olmaları yüzündendir. Hattâ bu semeresiz neticenin, İslâm—dışı güçlerce taa baştan bir komplo ile sağlandığını iddia edebiliriz. Çünkü, elbette ki; dünyaya hükmetmek dâvasındaki her ideoloji ne zaman karşısında güçlenmekte olan bir başka kuvvet odağı teşkil edildiğini görürse, onu boğmak için elinden geleni yapacaktır' Bu tabiîdir. Diğer bir söyleyişle kurdun kuzuyu yemeye niyetlenmesinden dolayı kurd'a kızmaya kimsenin hakkının olmaması gerekir. Asıl kızılacak olan, kuzunun kurda gönül vermesidir. Ki, İslâm ülkeleri dediğimiz ülkelerin başındakiler bugün İslâm inancından, İslâm kültüründen pınarlarından değil, başka kültür ve ideolojilerin pınarlarından içmişlerdir. Yani kuzu kurda gönül vermiştir. İslâm ülkeleri arasında tertib olunan konferans vesâir çalışmaların tökezletilip akamete uğratılması da işte bu yüzdendir.

Akamete uğratılmış bu faâliyetlerden birisi de muhakkak ki; İslâm konferanslarıdır. Bunun en çarpıcı örneğini de Türkiye'nin tutumu teşkil etmiştir. Asırlarca, İslâm topraklarının idare edildiği, Hilâfet Makamı'na merkezlik yapmış olan bir Türkiye bugün İslâm Konferanslarına kendi iç hukukuyla yani anayasasının temel umdesi olan laiklik prensibiyle bağlı olarak katılmaktadır. Halbuki, devletler arası hukukta bu usûl kesinlikle yoktur! Devletlerarasında yapılan bir andlaşma iç hukuk müesseselerinde tasvib ve tasdikten geçirilir ama, asla; anayasaya, iç hukuk düzenlemesine aykırı diye reddedilemez! Ama, Türkiye İslâm ülkeleriyle olan münâsebetlerinde böyle bir ihtirazî kayıt koymakta ve böylece alınan kararlarla ancak laik rejimin müsaade ettiği nisbette bağlanabileceğini daha baştan ifâde etmektedir.

24 — 28 Nisan 1978 tarihleri arasında Senegal'in başşehri Dakar'da toplanan **Dokuzuncu İslâm Konferansı** da bu tip ihtirazî kayıtlarla geçmiş ve pek çok ülke gibi Türkiye de bu konferansta yine ikili oynamıştır! Hemen her ülke kendi mes'elesini **İslâmî prensiplere göre** çözülmesi için konferansa getirmek ve sekillendirmek yerine; **İslâmî olsun olmasın)** kendi mes'elesinin çözümü İslâm ülkelerinin diplomatik destek sağlamanın yollarını aramaktadır. kiye de elli yıldan beri en katı bir şe laiklik tatbikatına girişip, İslâm Dir içtimaî hayatı tanzim eden hükümle tatbikat sahasından uzaklaştırmışken konferansta sırf Kıbrıs mes'elesinin linde bir destekçi bulabilmek için lüman olduğunu hatırlamış ve Dışı *Bakanı Gündüz Ökçün oldukça ikiy* bir nutuk irad ederek, diğer ülkelerin recilerine de, idare ettikleri kitlelere şı nasıl riyakâr davranacaklarına bir — örnek vermek istemiştir, âdeta

«TÜRKİYE OLARAK BİZİM, İS DÜNYASININ DIŞINDA BİR YERİMİZ LAMAZ. KÖŞEYE SIKIŞTIRILMAYA HA FAZLA TAHAMMÜLÜMÜZ KAL DI. ASIRLARDIR BERABER YAŞAD MIZ KARDEŞ ÜLKELERLE İLİŞKILER Zİ (MÜNASEBETLERİMİZİ) ARTTIRI İÇİN ÇABA (GAYRET) GÖSTERİYOR BİZİ YALNIZLIĞA İTMEK İSTEYEN BİLSİNLER Kİ; HENÜZ SON SÖZÜM — SÖYLEMEDİK ve KARŞIMIZDAKİ BUNDAN DOLAYI PİŞMANLIK DU CAKLARI BİR NOKTAYA GELECEKT DİR!»

Evet, bu alkışlanacak çaptaki ler, Ökçün'ün İslâm Konferansı'nda lediği sözlerden bir kısmıdır.

İslâm Konferansı da Kıbrıs ve Trakya'daki müslümanların haklarını rumak için elinden gelen desteği gö receğine dâir bir kararı ittifakla! Ama, bunun fiiliyatta nasıl ortaya ç cağı henüz meçhul... Ve unutmayalım Konferans'ta konuşur—konuşmaz, men valizini eline alıp uçağa binen çün'ün **Avrupa Konseyi Bakanlar** lantısı'na koşmasındaki mânayı lâm ülkelerinin temsilcilerinin farke miş olduğunu düşünmemelidir.

Keza, aynı Türkiye'nin şimdil kcmünist Rusya'yla ve onun peyki devletlerle işbirliği yapma çabaları Ökçün'ün sözleriyle nasıl bağdaştı kim izah edebilecektir?

Bütün bu menfi gelişmelere rağm **Senegal İslâm Konferansı'nın** yine Türkiye'ye diplomatik destek bakı dan oldukça vaidkâr krediler açı söyleyebiliriz. Esasen Rauf Denkta **«Kıbrıs Türk Cemaati'nin dâvasını d yaya İslâm Konferansları sâyesinde yurabildiği»** yolundaki sözleri de değildir.

...âresi de Kemalizm'e sahip çıkıyor! (?..)

...OSTLUĞU HA?!..

gittiği yerlerde sadece o ayak takımı yandaşlarının temsilcisi olarak değil; Anadolu'nun üstündeki ve altındaki milyonlarca insanın vârisi, emanetçisi olan bir devleti temsil iddiasını da şahsında birleştirerek bulunuyor; hiç değilse dışarısı onu öyle değerlendiriyor. Öyleyse Ecevit de sıradan bir marksizan kafa ile gitmek yerine, başbakanı bulunduğu devletin ve milletin kıymet hükümlerini hakkıyle koruyup temsil etmenin dikkatini gözden ırak tutmamak zorundadır. Ama, ne yazık O'nun böyle bir dikkati olmadığı gibi, bu hususta bir vaad dahi ışıldatmamaktadır.

Ecevit, son Bulgaristan ziyaretinde, önceki ziyaretlerinde de olduğu gibi yine en olmadık tebessümleri, sevgi dolu, hayranlık dolu ifadeleri kullandı; ama, karşısındaki komünist idarenin Osmanlı dönemine nasıl hakaretler yağdırdığını göremedi. Kimbilir belki de «ne de olsa bunlar komünist olduğuna göre, komünist dönem öncesindeki tarih onları ilgilendirmiyordur, onlar da bizim cumhuriyetçiliğimiz gibi geçmiş devirleri reddetmişlerdir, hem komünist değiller mi, geçmiş devirlerin feodal bünyelerinin ;atışmalarını nasıl düşünebilirler?» diye düşünmüş, yani Ecevit, bulgar komünistlerindeki tarih anlayışını kendi anlayışına denk tutmuş olmalıdır.

Ecevit dostluk kadehi kaldırırken, Bulgar şefi Jivkov da 1878'in kılıcını kaldırıyor! Köşedeki ihtiyar ise Türkiye Gizli Komünist Partisi lideri İ. Bilen'dir.

Halbuki Bulgar komünistleri hiç de öyle değildir. Kapitalistlere düşmanlıktan da öteye, İslâm'a olan düşmanlıklarını kitlelere öylesine devamlı hatırlatmaktadırlar ki; Türkiye, şanlı **Plevne müdafaasını** yâdetmeyi aklına bile getirmemişken; gerek Romanya, gerekse Bulgaristan, 1878 Plevne savaşlarının 100. yılını büyük törenlerle ve İslâm düşmanlığı kokan neşriyatla anmışlardır. Türkiye ise sessiz kalmıştır.

Bulgar Devlet neşriyatı arasında yer alan bir tarih mecmuasının kapak klişesini (yukarda) görmektesiniz. Haç kabzalı kılıcı çekmiş olan Bulgar askeri 1878'de kime saldırmışsa, Bulgar komünist hükûmeti de 1978'de o düşmanlığı yeniden teyid ediyor, ona sahip çıkıyor! Bu manzara karşısında Ecevit'in katlanılmaz övgülere boğduğu Bulgar idarecileri karşısındaki yeri ne olmak gerekir, aklı selîmi olan herkes bunu iyice düşünmelidir ki, bahsi geçen derginin içi yüz sene önceki muharebelerin resimleriyle ve İslâm askerine hakaretler yağdıran yazılarla doludur. Bu yazı ve resimler karşısında Ecevit'in ağzı hâlâ diplomatik nezaket kaidelerini çok aşan bir şekilde Bulgar dostluğu nutukları edecekse, kime ve kimlere «yuf olsun!» demeliyiz?

Şunu da ilâve edelim ki, Bulgar Devlet Başkanı Jivkov **«sayın Ecevit'i Büyük Atatürk'ün dâvasının devamcısı olarak görmek istiyoruz»** demiştir ki, komünist **Jivkov'u** kemalizmin bu kadar niçin alâkadar ettiğini bir türlü anlayamadık. Ecevit veya bir başka kemalist bunu lütfen izah etsin...

Ve bir de şunu açıklasın: Ecevit de Jivkov'a mukabelede bulunmak için, **«Sayın Jivkov yoldaş'ı büyük Karl Marks'ın ve dost Bulgaristan'ı komünistleştiren Dimitrov'un dâvasının devamcısı olarak görmek istiyoruz!»**

Evet, Ecevit Jivkov'a diplomatik nezaket gereği diye de olsa böyle bir söz aarfetmiş midir, etmemiş midir; açıklanmalıdır

AÇIK TELGRAF

'AZİZ ESKİŞEHİRLİLER!

CHP milletvekili ve Diyanet İşlerini tedvirle vazifeli Devlet Bakanı altıoklu Dr. Lütfü Doğan'ı Çarşı Câmiinde şuurlu bir hareketle konuşturmamanız ve vaaz kürsüsünde tek başına bırakılması şeklindeki tavrınız, kalbimizi neşve ve sürura boğmuştur. Bu şuurlu hareketin Eskişehir'in kıraç toprağından yeni ve bereketli mahsullere vesile olması temennisiyle hepinize selâm, muhabbet ve hürmetlerimi takdim ederim.

ORHAN TÖZ

ÖZÜR : İki hafta önceki sayımızda neşrettiğimiz **«Altıkulaç verir talkını, Dr. Lütfi Doğan yutar salkımı»** başlıklı yazıda, kendisine tarizde bulunduğumuz **Kütahya Müftüsü Mustafa Kutlu** kardeşimize haksızlık ettiğimizi öğrenmiş bulunuyoruz. Güvenilir kaynaklardan aldığımız haberlere göre **Kütahya Müftüsü Mustafa Kutlu** kardeşimiz, **Diyanet'in** de emrine uyarak, **Dr. Lütfi Doğan'ı bir parlementer olduğundan dolayı camide va'zettirmemek için uğraşmış** ve fakat, muvaffak olamadığı gibi, billâhere Devlet Bakanı **Dr. Lütfi Doğan'ın** hışmına da uğramış, vazifeden alınmış, başka bir vazifeye verilmiştir! Mustafa Kutlu kardeşimizden özür diler, hakkını helâl etmesini istirham ederiz.

Dediler Dedik Ki

(Baştarafı 6. ncı Sayfamızda)

kararlaştırılmışken; **1 Mayıs** cerbezesinin ortaya koyduğu bazı ihtimaller yüzünden bu karardan Kültür Bakanlığınca vaz geçilmiştir. Yoksa, **gelecek 1 Mayıs'ın tuvalet yeri ihtiyacı mı karşılanmak isteniyor?..**

Eğer çıkarılan gürültüler komünistleri korkutursa, gelecek **1 Mayıs'ın** kemalistleri de memnun edecek şekil unsurları ihtiva edeceğini şimdiden iddia edebiliriz. Esasen, **1 Mayıs** yortusunun kemalistleri kızdıran tarafı da sadece bul. Yoksa, getireceği başka felâketler değili. Bütün meseleleri, **«o komünist putlarının yanında, niçin Mustafa Kemal'in bir fotoğrafı da yoktu?»** Yani, o olsaydı, mesele tamam olacaktı! Demirel ve Türkeş'in sözleri paralelinde bu zırvaları tekrarlıyanlardan birisi de **Günaydın'ın Düdüklü Tencere'**siydi. 4 Mayıs günü çıkardığı sesinde bu **Düdüklü Tencere** bakınız ne diyordu?

DÜDÜKLÜ TENCERE'NİN GAZABI..

«Türk bayrağından, Atatürk'ten yoksun bir miting.. Düşünebiliyor musunuz? Atatürk'ün heykelinin etrafı kızıl bayraklarla donatılmış ve komünizm için slogan atan insanlarla dolu bir meydan..

(...) Lenin, Troçki, Mao, Karl Marks,, Engels'in büyük boy resimleri var, ama, Atatürk yok. Hele beni en çok üzen nedir bilir misiniz?. Stalin'in resminin gençlerin ellerinde taşınması. Stalin Sovyet Rusya'nın büyük yöneticilerinden biri olabilir. Komünizme en iyi hizmet etmiş de olabilir. Ama o Stalin benim ülkem «Türkiyem» üzerinde siyasî emeller beslemiş ve bu emellerini açığa vurmuş, bizden resmen toprak istemiş, tehdit etmiş bir liderdir. Stalin öldükten sonra bile onun mirasçıları 1960'lara kadar aynı politikayı sürdürmüşlerdir. Sovyet Rusya'da fotoğrafları, heykelleri her yerden indirilen Stalin'i Türkiye'de Türk işçisi, Türk genci eller üstünde tutsun, bu ne akıl, ne mantık, ne Türk milliyetçiliği ile bağdaşır bir davranıştır.»

5 Mayıs günü ise Dünya'dan **Reşit Aşçıoğlu «Taksim Meydanı'na alınmayan Atatürk!»** başlıklı bir yazı yazıyor ve **«Atatürk'ün dünya görüşüne** bakılırsa solcu bir devrimci lider olduğu anlaşılır» dedikten sonra şunları söylüyor.

«1 Mayıs 1978, Atatürk'ün Taksim Meydanı'na sokulmadığı gün olarak anılacaktır. 1 Mayıs günü İşçi Bayramı törenlerini düzenleyenlerin ellerinde Marks'ın, Engels'in, Lenin'in resimlerinin bulunduğu pankartları taşıyıp Atatürk resimleri taşımamaları, Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde düzenlenen bir törene Atatürk'e giriş müsaadesi verilmemesinden başka bir şey değildir. Aynı şeye geçtiğimiz 1 Mayıs günü de rastlamamız bunun bir tesadüf eseri olmadığını göstermektedir.»

SAĞCI MIYDI, SOLCU MU?

Adalet Partisinin en milliyetçi ve muhafazakâr (ne **milliyetçisi** ve neyin **muhafazakârı** olduğu şimdilerde daha iyi anlaşılan) isimlerinden ve eski Eğitim Bakanlarından **Ali Naili Erdem** ise 5 Mayıs günlü Tercüman'daki yazısında **«Atatürk İnkılâbı bir tarih, kültür ve medeniyet atılımıdır»** deyip, **«Atatürksüz, bayraksız bayram olsa olsa** Moskova'da **olur»** diye atatürkçülük anlayışına bir beynelmilel saha tesbit ettikten sonra yazısını **«burası** (Türkiye) **şehidler yurdu, gaziler ocağıdır»** diye bağlamakta, komünistleri **«Atatürk'e «feodal faşist» şeklinde saldıranlar»** diye suçlamaktadır.

Aynı **milliyetçi— muhafazakâr** gazetenin bir başka yazarı Ali Rıza Alp ise meseleyi Eğitim Bakanına yükleyip, **«Necdet Uğur'u biz affetmiyeceğiz ama belki Allah affeder»** gibi bir parantez açarak **«yarın ata'nın huzuruna nasıl çıkılacağını»** merak etmektedir:

«(...) 23 Nisan'da mehter marşına müsaade edilmedi ama 1 Mayıs'ta enternasyonal söylendi.

(...)

Taksim Meydanına, Atatürk'ü; İstiklâl marşını, Türk bayrağını götürmeyen öğretmen, okula, sınıfa ve çocuklarımıza ne götürecektir? Cevabını biz verelim: Taksim Meydanını, 1 Mayıs'ı...

Necdet Uğur, öğretmenlerin Marks, Lenin ve Engels'in gölgesinde görünmeleri için yeşil ışık yakmış kişidir. Dövünüp ağlasa affetmeyiz biz böyle bir bakanı.. Yarın herhangi bir törende Anıt—Kabirde Ata'nın manevî huzuruna nasıl çıkar şu Necdet Uğur?»

HAFTANIN MEVZUU

Haçlı-Budist işbirliği kıskacındaki

BURMA MÜSLÜMANLARI VE...

Geçen sene devletinin iflâs ettiğini resmen ilân eden **Burma** (Birmanya) **Kralı**, bu sene, o iflâsın mânevî bakımdan da doruk noktasında olduğunu tevsik etmek istercesine bir davranışa geçti ve hristiyan (haçlı) ve budist taassubunun yeni bir işbirliğinin hortlamasına örnek teşkil edecek şekilde, ülkesindeki müslümanları komşusu Bangladeş'e göçe zorlamaya kalkıştı.

Bir zamanlar, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğini yaparken, İslâm Dünyası'nın her tarafında meydana gelen hâdiselerde olduğu gibi Kıbrıs mes'elesinde de müslümanların aleyhinde adetâ Makarios'un müftî bir müstahdemi olarak hareket etmiş olan müteveffa **U—Thant**'ın da vatanı olan Burma'da son zamanlarda müslümanlara karşı girişilen umûmî katliam ve göçe zorlama hadiselerî karşısında şaşmamak gerek.. İslâm Âlemi'nin mâruz kaldığı bütün musibet ve tecâvüzlere gözlerini kapayan, yahudî fikriyatına, ideolojisine hizmet etmek maksadiyle teşekkül ettirilmiş bulunan **Birleşmiş Milletler** ve emsali dünya teşkilâtlarının, Birmanya'daki üçyüzbin müslümanın Bangladeş'e göçe zorlanması, mallarının yağmalanması, dağılmış âile ferdlerinin, hassaten kadın ve kızla-

rın iffetlerinin ayaklar altına alınması gibi alçakça cinâyet ve tecâvüzlere seyirci kalması gâyet tabiîdir. Bunlar ancak müslümanı kahredercesine bir acıya sürükleyecek hadiselerdir. Ama müslümanlar bu acıyı yüreklerinde hissediyorlar mı?

Bırakalım uzakları, daha geçen bir kaç yıl öncesine kadar Viet—Nam'da çarpışan komünist ve kapitalistler arasında kendi tercihini yapıp, ona göre destanlar yazıp düzenlerin varlığının unutulmadığı bir Türkiye'de şimdi de Rodezya'daki **siyah—beyaz** mücâdelesinde tercihini yapıp **«yaşasın Zimbabvei»** çığlıkları atarak Afrika'nın taa güney ucundaki kapitalist—marksist çatışmasını Türkiye'de yankılandırmaya çalışanlar dahi varken aynı bütünlüğü **müslümanlar** gösteremiyorlar! **«Bütün müslümanlar bir bedenin âzaları gibidirler, bedenin bir yerine acı veren bir hal âriz olduğu zaman ondan bütün beden acı duymalıdır»** meâlinde anlaşılmak gereken **hadis** de mevcud olduğu halde, o, çok zengin **petrol—dolar** sahibi **Orta—Doğu ülkecikleri** başta olmak üzere, bütün İslâm Dünyası'ndan şöyle müessir bir karşı koyma tavrının belirmemesi ve Burma gibi zayıf bir ülkedeki **haçlı—budist ittifakını** bozamaması acıdır.

Şu kadarı teselli vericidir ki, asırlarca İslâm Dünyası'nın bütün mes'eleleriyle meşgul olmuş ve liderlik etmiş **Türkiye'de, o İslâmî hassasiyeti** gösterebilen müslümanlar ve onların devlet siyâsetine yön vermeye teşebbüs eden liderleri hâlâ mevcud ki; bütün siyasî parti ve

liderler susarken, Millî Selâmet Partisi ve onun lideri **Erbakan**, Burma müslümanlarının ızdıraplarına, onlara yapılan zulme karşı bir şeyler yapmaya çalışıyor. Muhakkak ki, iktidarda olsaydı, daha başka imkânlar da bulunabilirdi ama, şimdi ancak bir muhâlefet lideri olarak sınırlı bir imkânla da olsa hissiyatını, müslümanların hissiyatına tercüman olacak şekilde haykırıyor.

Bu mes'eleyle ilgili olarak geçen hafta Bangladeş'in Ankara elçisi Abdülcebbar ile görüşen Erbakan, **«meselenin 30 yıl önceki Filistin işgâline benzer bir kanlı yara halinde olduğunu»** bildirmiş; durumdan Birleşmiş Milletler ve Kızılay gibi teşekkülleri haberdâr etmiş ise de, yahudî kontrolündeki bu teşekküllerden hayır gelmiyeceğini bildiğinden olacak, verdiği beyanatı **«esasen müslüman ülkelerin de kendi aralarında bir teşkilât kurmaları gerektiğini»** ifâde etmiştir. Anlaşılmaktadır ki, Erbakan, **Dünya İslâm Birliği ve İslâm Konferansına** da duyurmuş olmasına rağmen, bu çok acil müdahele isteyen meseleye eğilen olmamıştır. Bangladeş'in Ankara'daki elçisi **Abdülcebbar** da bu durumu bildiğinden **Erbakan'a «sizin düşünce ve duygularınızın diğer İslâm ülkeleri liderlerince de paylaşılması en büyük temennilerimizden biridir.»** demiştir.

HAYALİ SUNTA'DAN FİRÂRİ Y. DEMİREL'E...

Siyasî liderlerin bir takım küçük hesaplara itibar edişleri veya yakınlarının yolsuzlukları yüzünden bir hayli itibar kaybettikleri bilinen bir gerçektir. Hele bizim siyasî hayatımızda Süleyman Demirel'in devlet imkânlarıyla yakınlarını milyoner yaptırdığı iddiaları yıllardan beri sonu gelmeyen iddialar arasında idi.

Bu arada Necmeddin Erbakan'ın kardeşi Akgün Erbakan'ın da bir takım yolsuzluklar yaptığına dair ve hassaten **1977 umûmî seçimleri** öncesinde ortaya atılan iddialar da vardı ama, MSP lideri **Erbakan**, bu iddialar karşısında asla himayekâr bir tavır takınmamış, **«suç işleyen kardeşimiz de olsa,** bizden asla bir alâka göremez» diye durumunu ortaya koymuştu. Ve, yapılan muhakeme sonunda da, Akgün Erbakan **delil kifayetsizliğinden** dolayı beraet etmişti. Ama, Demirel'in durumu aynı değildi. Çünkü Demirel'in kardeşlerine devletten ve bankalardan milyonlarca liralık krediler verdirdiği yolundaki iddialar için Meclis Araştırması yolundaki teşebbüsler henüz neticelenmemişken, ortaya bir yeğen efendi çıkmış, Yahya Kemal Demirel, **sunta** ihraç ettirmiş gibi hayalî muameleler yaptırarak devletten milyonlarca liralık vergi iadesi almaya muvaffak olmuştu! Memleketin aylarca, HAYALİ MOBİLYA dedi-kodularıyla çalkalandığı ve yongapan denilen sun'î tahta'nın bu yüzden SUNTA adıyla şöhret bulduğu hatırlardadır.

Mesele adliyeye intikâl ettikten sonra da uzun süre siyasî hayatımızı çalkalandıran mahiyetini korumuş ve nihayet Yahya Kemal Demirel **birbuçuk sene** hapis cezasına çarptırılmış ve bu cezayı da Temyiz Mahkemesi geçen hafta tasdik etmişti.

Ancak, Süleyman Demirel siyasî hayatını bu kabil şâibelerden kurtarmak için çırpınırken, Temyiz'in tasdik kararının çıktığı günlerde **Yahya Demirel**'in yurt dışına çıktığı, kaçtığı bomba gibi bir haber olarak patlayıvermez mi? Evet, cümbüşü içindeki gurubunu seyrediyor, aile efradıyla birlikte.. Ve gazetecilere diyor ki:

«Ne kaçması? Kaçmak ne kelime? Benim için «kaçtı» diyen İçişleri Bakanı utanmalıdır! İşte pasaportum.. Sanki bana' haydi hapse giriyorsun' demişler de ellerinden kaçmışım.. Elimdeki bütün belgeler İçişleri Bakanlığının belgeleri! Sahte olan bu belgeler mi, yoksa İçişleri Bakanı mı? Ben gizlice kaçmadım elimi

Süleyman Demirel, Yahya Demirel hakkındaki soruların muhatabının kendisi olmadığını söyledi.

"Yahya'dan bana ne?"

Süleyman Demirel, yeğeni Yahya Demirel hakkındaki soruların muhatabının kendisi olmadığını açıkladı

Adalet Partisi Genel Başkanı Süleyman Demirel, yeğeni Yahya Demirel'in bir buçuk yıl hapse mahkum edilmesinden sonra yurt dışına gitmesini nasıl değerlendirdiği yolundaki bir soruya "Bu konunun muhatabı ben değilim. Ben olamam. Muhatabı kime, ona sorun" cevabını verdi.

AP Lideri Demirel, Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu'nun kardeşini kastederek "Bazı siyasîlerin kardeşi konusunda kimse sesini çıkartmazken, bu konu neden devamlı istismar ediliyor. Neden bize mal edilmeye çalışılıyor. Yahya'dan bize ne?" diye ekledi.

Bilindiği gibi Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu'nun kardeşi kaçakçılık, MSP Lideri Erbakan'ın kardeşi de çeşitli yolsuzluklar yapmaktan sanık olarak yargılanıyor.

Yahya da «amcamdan bana ne?» diyor ve işler tıkırında gidiyor böylece..

Yahya Demirel paralarının vatanına gitmişti!...

Tablatiyle hadise bir anda yeni bir siyasî senaryonun hazırlanmasına imkân tanıyacak mahiyette.. Hele, **«kaçtı mı kaçmadı mı?»** tartışmaları hâlâ sürüp gitmede.. Yahya Demirel ise şu anda Cenevre'de bir lüks otelin terasından Cenevre gölünden güneşin bin-bir renk

—kolumu şallıya —şallıya gittim. Herkes bilerek, düşünerek konuşmalıdır. Bunu bütün Bakanlar da bilirler.. Adalete saygım büyüktür. Bu bir 'iş seyahati'dir. Bir gün, işlerim bittiğinde, Türkiye'ye elbette dönebilirim.»

Nasıl, iyi bir **i ş s e y a h a t i** değil mi? Aparılan milyonlar da ancak böyle yenilirdi, hani...

İmamı Azamın İctihâd ve Görüşleri
EL-İHTİYÂR
Ciltli. 100 TL.
Hanefî fıkhının; ibadet, hukuk, ve muamelatını şirket, ortaklık müesseselerini veren; Hanefî mezhep mensuplarının baş vuracağı, elinin altında bulunduracağı eser.
DERYA DAĞITIM Babıali Cad. No. 52/1 Cağaloğlu - İSTANBUL

İmamı Azam Ebu Hanife'nin eserleri
Hanefi mezhebinin çıkış kaynağı, dayandığı peygamber buyruğu.
MÜSNED
İmamı Azam Ebu Hanife
Ciltli. 100 TL.
Öğreneceğiniz, çocuğunuza hatıra bırakacağınız eser...
DERYA DAĞITIM Babıali Cad. No. 52/1 Cağaloğlu - İSTANBUL

TÜRKÇE'YE SÛİKASD
İSLÂMA SÛİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR...

DİL Ve EDEBİYAT

BAYRAK KELİMELER

Kemalist kalemşörlerden İsmail Habip Sevük'ün adı geçen kitabında bugün hâlâ değerini muhafaza eden pekçok sağlam mütalea mevcuddur. Mensub olduğu zihniyetten pek de beklenmeyen bu görüşler, O'nun zevk-i edebî sahibi ve bu sahada gerçek bir ilimle mücehhez olmasından ileri geldiğini sanırız. Devrimbazların gerçeği kavrayıp doğru yola geleceklerine inancımız yoksa da, belki bizimkiler insaflı bir Kemalistin lisanında ifadesini bulan bu acı gerçeklere muttali olunca, bizaya gelirler diye düşündük. Bu yüzden adı geçen kitaptan şu satırları iktibas eylemeden geçemedik.

«Bizim Dil Kurumu'nun 1935'teki «Ceb Kılavuzu» mukaddemesinde şöyle bir karar vardır: «Dilimizde kullanıla kullanıla arabça ve farsça anlamından ayrılarak türlü düşünceler anlattığından, bunlar için tek karşılık bulunamıyan yerlerde her anlama başka bir karşılık koymak gerekmiştir.» Bu, bizim «tasfiyeciler»in «fesahatçiler» le birleştiğini ilândan başka bir şey değil. Madalyanın sağ yüzünde bulunanlar Türkçenin arapça ve farsça anlamından ayrılarak türlü düşünceler anlatan kelimelerine galat damgasını vurup onları nasıl tanımadılarsa madalyanın sol yüzündekiler de işte o kararla ayni kanaate iştirak etmiş oluyorlar. Bu sağla sol birleşmesinin madde halinde misallerini verelim:

Türkçe «semantik» ve «fonetik» denen mânâ ve ses değiştirme çarklarını kullanarak işlettiği «temsil cihazı» sâyesinde meselâ Farsça'nın «pertev—suz»-unu «perdahsız» yapmıştı değil mi? Dil fabrikasında o hale gelen kelimeyi Dil Kurumu'nun çıkırığı «büyütçe» şekline kor. Halbuki perdahsız yalnız büyüten değil güneşe tutunca yakandır da. Dil fabrikasında «calque» denen çarkla «perendebaz» denmiş değil mi? Çıkırıkta o «taklaban» olur. Bâri «perendec» diyeydiler. Dilin temsil fabrikası «şemi'dan»ı fonetik bir değişmeyle «şamdan» diye türkçeleştirdiği halde çıkrık onu tanımayıp «çırakman» diye bir şey uydurdu. Fabrikada «dellâl» «tellâl» olmuştur, çıkırıkta «çağırman» oldu, halbuki tellâl yalnız çağıran değil, ilân edendir. Arabcada «maârif» diye bir kelime yok. Onu «mârifet»in cem'i diye biz uydurmuşuz. Hem de cemi olarak uydurulduğu halde müfred gibi kullanmak yüzünden ikinci bir galat daha yaptığımız için çıkırık bu noktayı da tashih ederek ona «bilimler» dedi. Sökmeyince kanun yolile «eğitim»i söktürdüler.

Halbuki böyle bir vaziyet karşısında medeniyet âlemindeki «lisaniyât ilmi» hiç de bu fikirde değildir, O bizim fesahatçilere de, tasfiyecilere de yanlış bir yol tuttuklarını bağırıp duruyor: Her dil diğer dillerden kelimeler alır, bu alış zarar değil kârdır, dünyada saf ırk gibi saf dil de yok. Diller aldıkları yabancı kelimeleri bir semantik veya fonetik değiştirmelere uğratarak tanınmayacak bir şekle korlarsa bunlar o dilin artık öz kelimeleri sayılır. Nitekim Fransada «semantik» ilminin kurucusu olan Vendryes Fransızca'daki o bitmez tükenmez lâtince kelimelerin asılları gibi okunması lâzım gelse hiç bir Fransızın onlardan bir şey anlıyamıyacağını söyler ve gene söyler ki, o çeşid fransızca kelimeleri bir Lâtine söylerseniz, o da bunların lâtince olduğunu anlıyamaz. Bizim «dolama» fransızcaya «dolman» diye geçmiş. Ne Fransıza bizim kelimeyi söylersek bir şey anlar, ne onun kelimesinden biz bir şey anlarız.

Semantik ve fonetik değişmelerle doğrudan doğruya ilmen dahi türkçeleşmiş olan kelimelerden başka Türkçenin ne sesine ne mânâsına dokunmıyarak, fakat bin yıldan beri bağrına basıp ısındığı binlerle ve binlerle kelime var. Türkçenin öz malı gibi benimsediği bu kelimelere karşı bizim Dil Kurumu iki türlü harekete geçmektedir. Birinci hareket durmadan o kelimeleri atmak. İşte bunun için onlara «tasfiyeci» diyoruz. İkincisi atılan o kelimeler yerine «öz türkçe» diye, ya bin yılın ötesinde kalmış ölü kelimeleri diriltmek, yahud yeniden kelimeler uydurmak. Bu hareketleri yüzünden de onlara «zoraki özleştirici» denebilir. Birinci hareket dili dilin kendinden fazla sevmek gibi gülünç bir şey oluyor. Hem dilin bin yıllık emekle benimsediğini onun elinden almağa kalkmak dilin istiklâl hakkına riâyetsizlik değil de nedir? İkinci hareket, yani dilin istemediği uydurma ve yapmacık kelimeleri ona zorla kabul ettirmeğe kalkmak; iyi amma dilin tasarruf ettiğini tanımamak ne ise etmediğini zorla tasarruf ettirmeğe kalkmak da aynı kapıya çıkar. «Fesahatçiler» le «tasfiyeciler» dilin istiklâlini tanımamak bahsinde de birleşmiş oluyorlar.

devamı var

DİRİLT BİZİ

Dert var, ızdırap var, sormayın, dizi dizi
Kaybettik, bize hayat bahşeden nurlu izi,
Kalblerimiz kararmış, gönüllerimiz ölü,..
İlâhi, Aşkın ile yeniden dirilt bizi!...

AKINCILAR

Ey bacılar, analar,
Bağlamayın karalar
«İnananlara müjde»
Geliyor: AKINCILAR!

Sus baykuş, ötme artık,
Dağılsın bu karanlık!.
Mesrur olsun insanlık,
Sus baykuş, ötme artık,
Geliyor: AKINCILAR!

Bitsin düşman oyunu,
Tarih kaydetsin bunu,
Şühedânın torunu,
Geliyor: AKINCILAR!

«Hak yol İslâm» umdesi
Yazılsın dağa taşa,
Hak yolunda savaşa,
Geliyor: AKINCILAR!

MUSTAFA ARAFATOĞLU

BİR VESİKA BİN BİR İBRET

بسم الله الرحمن الرحيم

بدايت اشتمالنده دولتمزك اشتراكيله قطعيا رضا
كوستر مديكم وبوتون مسدت دوامنجه الده بولنسان باجله
وسائطله تخريبات ومضراتنى تحديده چاليشديغم حرب
عمومينك عواقب وخيمه سى نمايله كنديني كوسترمكه پاشلاديغى
برزمانده برادريمك وفات مؤسفى وقوعه كلمكله قانون اساسيه
عثمانينك بخش ايلديكى حقه أستنادآ واهل حل وعقدك بيعت
عموميه سيله مقام خلافت وسلطنتنه جالس اولمشدم. اوكونلر
كوز اوكنه كتيريليرسه مقام حكمداريي قبول ايلديكم
زمان بني قارشيسلايان مشكلاتك درجهٔ اهميت وعظمتى تقدير
اولنور. بالاخره جبهه لريمزك بربريني متعاقب سقوط
ايتمسيله ثابت اولديغى اوزره هيچ بر اميد غلبه به مقرون
اولما[illegible] مالك نمايسى، واصول مشروطيتى اعلان وتطبيق
ايتدرمك نهايى آلتنده ٣٢٤ — ١٩٠٨ دنبري رأس اداره مزده
برلشمش بولنسان اتحاد وترقي اركانندن مفرط ومتنفذ قسمنك
حربدن بالاستفاده داخلي مملكتده رواج ويرديكي يا غماء احتكار

Sultan Vahideddin merhum'un vatan-ı azîzinden ayrıldıktan sonra Mekke'de neşrettiği «müdâfaanâme»nin ilk sahifesi. Hiç bir yerde bahsi geçmeyen emsalsiz bir vesika... Tarih muhakemesi daha ne zamana kadar tek taraflı ithama devam edecektir?!.

Rus Emperyalizmi ve Kuzey Kafkasya meselesi

— 2 —

Rus İmperyalizmi harici mukavemeti muayyen bir zaman için de olsa te'sirsiz hale getirirken, dahilde için için kaynamaktadır. Bir taraftan totaliterizme karşı olan Rus münevverleri, diğer taraftan vatansever müstemleke halklarının her şeyi gözе alarak verdikleri istiklâl mücadeleleri yavaş yavaş Rusya'yı zaaf noktasına doğru götürmektedir. Devlet bütçesinin büyük kısmının propaganda ve silâh yapımına tahsis edilmesi iktisâdî durumu dar boğaza getirmiş ve bunun menfî tesirleri münevverler dışında kalan halk kitlelerine de te'sir ederek imparatorluk çapında büyük bir huzursuzluk ve memnuniyetsizlik vasatı doğurmuştur. **Komünist düzenin üstün başarıları hâriçte propaganda edilirken, içeridеki tatbikat bilhassa müstemleke halklarını tam bir toprak ve endüstri kölesi haline getirmiştir** Sadece Komünist Partisi ileri gelenleri ve aktiv partizanlar hayatlar memnundurlar. Bunlar aslan payını yedikleriri ve refah içinde yaşadıkları için bir «mutlu azınlık» oluşturmuşlardır. Haliyle bu durum diğer halk tabakalarının hoşnutsuzluğunu ve intikam hislerini artırmaktadır.

Rus İmperyalizmi'ne ve totaliter komünist rejime karşı baş kaldıranlar akıl hastânelerine kapatılmakta, sürgüne gönderilmekte ve bu suretle münevverlerin mukavemeti tenkil edilmeye çalışılmaktadır. *Toplu kıyamlar ise tank paletleri ile ezilerek cezalandırılmaktadır.*

Şimdiye kadar yapılan icraat göstermiştir ki; totaliterce tenkil hareketleri müstemleke halklarını yıldıracağı yerde daha da gözüpek duruma getirmiştir. Bugün Kırımlı bir vatansever Rus İmperyalizmi'ni kınamak için açlık grevi yapabilmekte ve her türlü işkenceye göğüs gererek dâvasını müdafaa etmekte Ukraynalı bir general de bu hakkı direnişi dünya umumî efkârına duyurmaktan çekinmemektedir. **Şimdi öyle bir noktaya gelinmiştir ki, totaliter Rus Rejimi'nin şefleri büyük inhitatı nasıl geciktirebileceklerinin hesabını yapmakta ve çârelerini aramaktadırlar. Bulacakları çâre ve alacakları tedbir «payanda» olmaktan ileri gidemiyecektir.**

Biz o kanaatteyiz ki, 300 yıldan beri eğrüp gelen Rus İmperyalizmi korkunç propaganda teşkilâtı, güçlü bir askerî müdâhale potansiyeli ve sistematik bir asimilâsyon tatbikatına rağmen devrini tamamlamıştır ve inhitat dönemine girmek üzeredir. Bu inhitatı hızlandıracak olan Rus Halkı'dır. Zira komünizmin insan fıtratına aykırılığı ve totaliter rejimin ağır baskısı Rus münevverlerini umûmî kıyam noktasına getirmiştir. Münevverlerin mahrum olan bir rejim de günün birinde çökmeye mahkûmdur. **Demokrasiye dönüldükten sonra ise Rus İmparatorluğu, Britanya İmparatorluğu'nun akıbetine uğrayacaktır. Bu, kaçınılmaz bir sondur.**

Rus İmperyalizmi'nin sömürgeleştirdiği ülkelerden Kuzey Kafkasya'nın İmparatorluk içinde hususî bir önemi vardır. Zira İmperyalist Rus Orduları müstemleke kazanma savaşları sırasında Kuzey Kafkasya'da gördüğü mukavemeti hiç bir yerde görmemiştir, denebilir. Bering Boğazı'ndan Baltık Denizi'ne kadar uzanan vâsi bir sömürge İmparatorluğu kuran Rusya, Kuzey Kafkasya'nın işgâlini itham için aralıksız 35 yıldan fazla uğraşmak zorunda kalmıştır. 1859 yılında büyük mücâhid ve millî kahraman İmam Şamil silâhı bıraktığı zaman, bütün Kuzey Kafkasya Ruslar tarafından yakılıp yıkılmış ve müstevlilerinin kayıpları da milyonlara ulaşmıştır.

1917 İhtilâli ile imparatorluk karışınca, illegâl (kanunsuz olarak devameden K. Kafkasya, istiklâl hareketi resmiyet kazanmış ve 11. Mayıs. 1918'de gerâekleşmiştir. Lenin bir gece baskını ile Kerensky'yi devirerek idareyi ele geçirince (önceki hürriyet vaadlerinin aksine olarak) bütün gücüyle dağılan İmparatorluk parçalarını yeniden hâkimiyeti altına almaya koyulmuş ve 4 yıllık bir mücadeleden sonra eski bütünlüğü sağlıyarak Rus İmperyalizmi'ni tekrar organize etmiştir.

1921'de ülkeleri tekrar Rus işgali altına giren Kuzey Kafkasyalı vatanseverlerden kurtulabilenler hür ülkelere iltica etmişler ve oralarda vatanın kurtuluşu için fikir ve siyâset planında mücadeleye başlamışlardır. Bu faaliyetleri bir bütün olarak vermek ayrı bir yazı mevzuudur. Biz burada mes'eleyi ana hatları ile dile getirmeğe çalışacağız.

1925—30'larda Ahmed Salıkattı ve arkadaşları Prag'da faaliyet göstererek Kuzey Kafkasya Meselesi'ni hür dünyaya duyurmaya çalıştılar. Aynı yıllarda ve daha sonraları Haydar Bammat ve arkadaşları Paris'te «Le Caucase» dergisini yayınlayarak dâvanın Paris'teki sesi oldular. 1932—39 yılları arasında Ahmed Salıkattı, Ali Geriy Süyün:, Barasbi Baytugan, Ahmet Canbek, Balo Blatti, V. Geriy Cebağı ve diğer vatanseverleiri IWarschova'da «Kuzey Kafkasya Dağıları» ve «Şimalî Kafkasya» dergilerini Palenezce, Türkçe ve Rusça yayınlamak süretiyle unutulmaz hizmetler gördüler ve dâvanın önemini dünya efkâr-ı umûmîyesine duyurdular. Bu arada Kuzey Kafkasya'nın tarihi, folkloru, edebiyatı ve diğer iktisadî ve ictimaî durumu hakkında da çok değerli araştırmalar yaptılar. Bugün bunlar birer kültür hazinesi olarak genç nesillerin tetkikamadedirler. İkinci Dünya Savaşı sırasında faaliyetlere bir müddet ara vermek zorunluğu hasıl oldu.

1950'yi takibeden yıllarda A.B.D.'nin yardımı ve himâyesinde «Sovyetler Birliği'ni Öğrenme Enstitüsy» adıyla bir kuruluş faaliyete geçirildi. Burada da bir çok vatansever Kuzey Kafkasyalı vazife aldı. Bu arada «Kafkasya» ve «Birleşik Kafkasya» dergileri yayınlandı. Öte yandan Sovyetler Birliği'ndeki esir halklara hitabeden «Radio Liberty» de de Kuzey Kafkasya seksiyonu başarıyla vazife yaptı. Bu son faaliyetlerin merkezi Almanya'nın München şehri idi. Burada hizmet edenler Ahmed Nebi Magoma, Ali Han Kantemir, Barasbi Baytugan, Ramazan Karça, Abdurrahman Kunta, Ali Geriy Süyünç, Gazavat Kafkasi ve diğer yurtseverlerdi. Aynı yıllarda ve daha sonraları Türkiye'de de çalışılmış Said Şâmil Bey ve Pşimaho Kosok başta olmak üzere Y. İzzet Paşa, İsmail Berkok, Aziz Meker, Kadircan Kaflı, Aytek Namitok, Ahmet Avaroğlu, Ahmed Canbek, Mustafa Zihni Hızal ve diğerleri Kuzey Kafkasya Meselesi'ni tarihî, siyâsî, ictimâî ve kültürel yönlerden dile getirerek değerli hizmetlerde bulunmuşlardır. Yarım yüzyılı aşkın bir zamandan beri Kuzey Kafkasya haricinde yürütülen Kuzey Kafkasya'nın Kurtuluşu Dâvası'nın son gün sesi, 1965—1969 yılları arasında İstanbul'da yayınlanan «Birleşik Kafkasya» dergisi olmuştur.

Bu arada derin bir elemle belirtmek isteriz ki, isimlerini ve faaliyetlerini ifade etmeye çalıştığımız Kuzey Kafkasyalı vatanperver zevattan bir çoğu gurbet ellerde ve zor şartlar altında ve davanın hâdimleri olarak edebiyete intikal ettiler. Ölenlere Allah'tan rahmet, yaşayanlara da sağlık ve afiyet niyazıyla çok önemli bir mev ua temasla yazımızı bağlamak istiyoruz:

Kuzey Kafkasya meselesi'ni ayakta tutmak, Türkiye ve dünya umumî efkârı nezdinde canlılığını korumak ve Kuzey Kafkasya hakkında çeşitli konularda araştırma vazifesi bilhassa Türkiye'de yaşayan Kafkasyalı muhâcirlere ve onların çocuklarına düşmektedir. Rus İmperyalizmi yıkılıp Kuzey Kafkasya ve diğer esir Rus esiri müslümanlar istiklâllerine kavuşana kadar sürecek olan bu ulvî mücâdele fikir planında mutlaka nesilden nesile intikal ettirilmelidir. Esaret altındaki müsliman Türk lileri'nin en büyük güç kaynağı Türkiye Türklüğünün mânevî desteğidir.

11. Mayıs. 1918 de istiklâline kavuşan Kuzey Kafkasya Cumhuriyeti'nin 60. yıl dönümü mâzinin acıları ve geleceğin umutları ile bir kere daha anıyoruz.

Moskova

Bir memleket, bir memleket ki bütün
Hiyânetlerle kararmış ülkesi...
Sür'u, burcu ve bârûsu - Türklüğün
Hasmı olan bir ejderha gölgesi,

O bedenin sokakları yılandır:
Kıvranarak, açılarak sürünür.
Rüzgârları karanlık bir dumandır,
Paslı, boğuk çan sesine bürünür.

Bir göz yaşı ve kan nehri büyük Çar
Sarayının zindanına akıyor.
Kuleleri kıyam etmiş timsahlar:
Aşırların ummanına bakıyor.

Bu şehirden nefret duyar hayalim
Mazilerde o beldenin müfteris
Bulutundan kararmışta HİLÂL'im:
Ruhumda var «Moskova'ya kanlı hisl

Asırlardan bir ses duydum; diyor ki:
— Dinle beni ey «Moskova Prensli»
Ben «Turan'ın sayhasıyım: ey eski,
«Altınordu» Hakanının kölesil

Unutmuştun beni; fakat ben vardım.
Tufanımın ismi budur: «Türk-Moğoll.»
İntikamın tanrısına yalvardım:
Ey kuduzlar memleketl, harap oll»

ENİS BEHİÇ KORYÜREK

Dini tâmir dâvasında
Din tahripcileri
Yazan: Ahmed Davudoğlu
Y. İslâm Enstitüsü Eski Md.
Öysöz: Necip Fazıl Kısakürek
Bu kitap Ehl-i Sünnet mezheplerini yıkmak ve İslâm Dininin sâliyetini bozmak istiyen MEZHEP SİZLERE, REFORMCULARA, MÜCTEHİD taslaklarına karşı yazılmış olup sapık fikirleri vesika ve delilleriyle çürüt lmüş, yanlış ve tehlikeli yoldan dönmeleri ihtar edilmiştir.
Meşhur olmak için mezhepleri inkâra müçte hitiklerini ilâna başlayan bu zümre Müslümanları yenileştirme, Avrupalılaştırma ve kalkındırma sevdasıyla kaş yapayım derken göz çıkarmışlardır. Bu tehlikeli ceryana karşı uyanık bulunmak i liyen herkes bu eseri mutlaka okumalıdır.
248 sahife 25.— Tl. Enaz 10 adet alanlara posta ve ambalaj masrafları yayınevimize ait % 25 tenzilâtlı ve ödemeli gönderilir.
İLAVELİ 3. BASKI
GENEL DAĞITIM: BEYAZSARAY KİTAPÇILAR ÇARSISI NO: 14 BEYAZIT - İSTANBUL 22 99 94

İbret

1 — Türkiye târihte en çok Ruslarla harb etmiştir. İlk Türk-Rus çatışması olan 1677 den 1918 Birinci Cihan Harbine kadar ikiyüz kırkbir yıl sürmüş bulunan bu mücâdelenin elli yılı fiilî muhârebe ile geçmiştir. Yâni her beş günden biri... Bu müddet zarfında onüç kere Türk-Rus muhârebesi cereyan etmiştir.

2 — Türk donanması tarihte dört kere imhaya mâruz kalmıştır. Bunun üçü Ruslar tarafından gerçekleştirilmiştir.

1 — 1770'de Çeşme'de
2 — 1827'de Navarin'de
3 — 1853'de Sinop'ta

3 — Türk Devletine ilk defa «Hasta Adam» adını takarak bu tâbiri siyâsî edebiyata sokan da bir Moskof olmuştur: Çar I. Nikola.

4 — Türkiye'yi taksim için Târih boyunca bir çok siyasî faaliyet icrâ edilmiş ve pek çok da taksim projesi yapılmıştır. Bunların «grek projesi» adıyle bilinen ilk örneğini yapan da Rus Çariçesi Katerina'dır.

5 — Bugün en fazla Müslüman Türk esirine mâlik olan devlet Rusya'dır. (Altmış milyon)

6 — Yıkılması için en müthiş mücâdeleyi yapan Rusya, Osmanlı devleti'nin mirâsından en büyük hisseye konan devlettir.

İslâm'da Sakalın Hükmü

YAZAN:
MUHAMMED HÂMİD / Hama Sultan Câmii Hatibi

TERCÜME:
A. RIZA DEMİRCAN

— 4 —

«Şerh-i Münteha» ve «Şerh-ü Manz:met-ül-Adab»a bakıla. 2

Sunulan bilgilerden anlaşılmaktadır ki, sakal kesmek haramdır. Sakal, Allâh'ın dininden; insanlara gönderdiği son şerîatinden bir cüzdür. Haram hükmüne muhâlif olan amel ise sapıklıktır. Hakkın sınırları dışına çıkmaktır, cehâlettir. Hz. Muhammed'in sözleri ve işlerinden gaflettir.

Rivâyet ettiğimiz Hadisi Şerifler ve Fıkhî Görüşler'de dinî hakikatleri arayan ve doğru bilgiyi arzulayan insaflı kişiyi ikna' edici bir açıklık vardır. Ancak biz bununla da iktifa etmeyeceğiz. İhtiva ettiği hataların açığa çıkması için yazarın görüşlerini ilmî tenkid büyüteci altına alarak inceleyeceğiz.

a— Yazar, Sakal ve bıyık mevzuunda Resulullâh'dan rivâyet edilen hadislerdeki emirlerin sâdece daha faziletli olana irşâd mânasını ihtiva ettiğini iddia ediyor. Eidyor ama, emir sığasında asıl olan mâna bu değildir. Emir'de asıl olan farz ve vücûb ifâde etmesidir. Emir sığasının nedb ve istihbaba *hamledilebilmesi için* bu mânaları gerektiren bir karîne olması lâzımdır. Sakalın uzatılması ve bıyığın kısaltılması ile ilgili emirlerde böyle bir karîne yoktur. Bil'akis emrin vücûb için olduğu hususu, üzerinde münakaşa edilemeyecek kadar açıktır.

«Resulullâh bize sakalımızı uzatmamızı emretti.»

«Lâkin bizim dinimizde sakalımızı uzatmak ve bıyığımızı kısaltmak vardır.»

«Şüphesiz, Allâh bana sakalımı uzatmamı, bıyıklarımı kısaltmamı emr etti.»

«Etek tıraşı olmayan, tırnaklarını kesmeyen, bıyıklarından almıyan kişi bizden değildir.» şeklinde vârid olmuş nebevî ifadelerde emrin vücûb için olduğunda kat'iyet ifâde eden lâfzi karîneler vardır. Bu nebevî cümlelere insaflı bir bakış, burada emrin irşâd ve istihbâb için değil de farz ve vücûb için olduğu hususunda insanın kalbini kanaatle doldurur.

b — Yazar, İslâm Dini'ne inanmayanlara benzemenin onlara has olan hususlarda benzeme kasdolunduğu zaman haram hükmünü taşıyacağını, aksi takdirde durumun bir örf ve âdet meselesi olarak değerlendirilmesi gerektiğini söylüyor. Ruhbana benzeme olacağı görüşü ile çivili pabuç giyinmesini tenkid eden kişilere Ebû Yusuf'un «Resulullâh tüylü pabuç giyerdi. Bu ise Ruhbân'ın giydiği türden bir pabuçtu.» şekilnde verdiği cevabı da dâvasına yardımcı bir delîl olarak ileri sürüyor. Burada hemen ifade edeyim ki ben taklid hedefi güdülmediği için dinî bir tehlike arzetmeyen, üstelik faydalı olan bir benzemenin mahzurlu olduğunu söylemiyorum. Hiç şüphe yoktur ki, yemek, içmek, elbise ve ayakkabı giymek gibi işler hayatın zarûretlerindendir. Ve bu hususlarda müminlerle müslümanlar arasında fark yoktur. Mahzurlu olan benzeme kendilerine has hususiyetlerinde gayr-i müslimlere benzemedir. Sakalı kesme ve bıyığı uzatma işte bu mahzurlu türden bir benzemedir. Çünkü sakal kesme, bıyığı uzatma İslâm'a muhâlif olan toplulukların bir husûsiyetidir. Onların şiârı olduğu içindir ki hadisler bu mevzuda onlara muhâlefetin vâcib olduğunu tasrîh etmektedir. Bu mevzuda;

«Müşriklere muhâlefet ediniz.» «Yahudilere ve Hristiyanlara benzemeyiniz.»

«Bir topluluğa benşeyen kişi onlardandır.» şeklinde vârid olan hadisler hükmün illetini apaçık bir şekilde ortaya koyarken, hiç kimse kendi görüşüne dayanarak hükme medâr olan illeti görmemezlikten gelemez. İslâm Dini'ne muhâlif olanlara; kendilerine has olan husûsiyetlerinde benzemek, haram hükmünün illetidir. İslâm Dini müslümanların kendilerine has bir varlıkları olmasını, insanlar arasında tanınmalarına vesîle olacak ayırıcı alâmetleri bulunmasını istiyor. Taklîd yoluyla Yabancı Ümmetler'in potasında erimelerini arzu ediyor. Müminlerin yalnız iyi, güzel ve doğru olan işlerde, içleri ve dışları, ruhları ve bedenleri ile yardımlaşarak tek bir Ümmet olarak varlıklarını devam ettirmelerini murâd ediyor.

c— Yazar, son olarak da bazı insanların görüşlerini nakledererek şöyle diyor: «İnsanların alışa geldikleri davranışlara aykırı harekette bulunmak, cemiyetten kopmaktır. Kaldı ki, eğer mücerred olarak benzeme haram hükmünün illeti olsaydı devrimizde sakal kesmek değil, sakal bırakmak olurdu. Çünkü, sakal bırakmak Yahudi ve Hristiyan din adamlarının da âdetidir.»

Bu görüşün hayreti mûcip garîp bir iddia olduğunu söylemekten kendimi alamayacağım. Hz. Peygamberin emirlerine bağlılık nasıl olur da şaz; garip bir davranış olarak vasıflandırılabilir? Gayr-i Müslimlere ittibada doğrulu kve itidâl, İslâm'î ölçülere bağlılıkta eğrilik ve aşırılık olduğu iddiası dinen ve aklen nasıl doğru olabilir? Eğer bu iddiayı doğru kabul edersek Ümmet-i Muhammed'in fesadı zamanında İslâmî düstûrlara bağlı kalacak kişilere kat kat mükâfatın verileceğini vâdeden hadisler nasıl açıklanacak? Dini ölçülere muhâlefet edilmesi halinde ittiba-ı teşvik edici hadisler nasıl açıklanacak?, Dinde muhâlifimiz olanların bir kısmı tatbik ediyorlar diye İslâmî emir, yasak ve tavsiyelere aykırı hareket edilmesi görüşü nasıl doğru bir görüş olabilir?

(2) Dört Mezhebe âid olup, yukarıda arz edilen görüşler El-İbda' Fî Mezarr-İl —İbâd isimli eserden nakledilmiştir.

(Devamı Var)

SIRASI GELDİKÇE

NEFS MUHASEBESİ MECBÛRİYETİ

ORHAN TÖZ

Şahsiyetli bir insanın en mühim vasıflarından birisi de, kendi vicdanında icraatının muhâsebesini devamlı olarak yapabilmesidir. En büyük şahsiyyet ise müslümanlıktır. Bu sebepledir ki; gerçek bir müslüman —sahib bulunduğu emsalsiz şahsiyetin icabı olarak—, dâvasının münâfık ve kâfirler eli ve diliyle zillete düşmesine asla müsaade etmez. Ona küfredenlere çanak tutmaz. Bilhassa âmir mevkiinde ise, inanmadığı rejimin uşağı olamaz. Dâva arkadaşları ve kardeşlerini köpek trynetli eyyamcılara ısırtmaz. Onlarm haysiyet ve şereflerini kudurmuşların önüne bir kemik gibi atamaz.

Bugüne kadar çeşitli vesilelerle az veya çok mühim mevkileri işgâl etmiş olan, makam ve selâhiyet sahibi müslümanların, icraatlarının muhâsebesini yapabilmeleri için yukardaki hususları göz önünde bulundurarak bu bapta sorulabilecek mukadder suallere cevap vermeleri lâzımdır.

Dâva, dâva diye ortaya atılanlar, ve bu yolda makam sahibi olanlar dâvayı şahıslarında bayraklaştırmışlar mı, yoksa zillete mi düşürmüşlerdir?

Dâvamıza küfredenlere çanak tutup onlara yardakçılık etmiş mi yoksa gerektiğinde onların kafalarına hakkın yumruğunu indirip bir ibret dersi vermişler midir?

Bu makam sahibi olmuş müslüman ağabeyler, sabır, tatlılık ve okşayıcılıkla dâvamıza pek çok adam kazandırmışlar mıdır? Aksine, zorbalıkla, kırıcılıkla, gurur ve kibirle pek çok kardeşimizi kırık dökük hale mi getirmişlerdir?

Kaç tane gence maddî mânevî yardımda bulunmuşlardır? Hangi derneğe ne kadar yardım etmişlerdir? Kaç tane müslümanın derdi ile hemhal olmuşlardır?

Birleştirici ve kaynaştırıcı mı olmuşlardır yoksa dedikoducu ve kıybetçi mi?! Kaç kişi kendileri için «ALLAH RÂZI OLSUN!.. demek mecbûriyetinde kalmıştır. Ve demektedir? Makamlarında ölümü göze alacak kadar cesûrane mi hareket etmişlerdir yoksa ödleklikliklerinin esiri olarak dâvaya ihanet mi etmişlerdir?

Tevâzu ve alçak gönüllü bir müslüman olarak mı hizmetlerini ifâ etmişler yoksa gurur ve kibirden kasılan bir zavallı olarak kaş yapayım derken göz çıkaran ahmak bir zâlim mi olmuşlardır?

Mümin kardeşlerine karşı şedîd ve zâlim, acımasız münâfık ve kâfirlere karşı ise mâsum, mülâyim ve şefkatli mi davranmışlardır?»

Şimdi, bütün «İ y i m ü s l ü m a n d ı r, b i z d e n d i r» düşüncesiyle kendisine makam, mevki verilenlerle milletçe vazife tevdi edilenler iyi düşünmeli ve bu suallere vicdanlarında cevap aramalıdırlar. Rahat bir şekilde dâvamızın husûsiyetleri istikametinde cevap verebiliyorlarsa vazifelerini hakkıyle yapmanın mükâfatını elbette göreceklerdir. Ne mutlu onlara!. Cevaplarda tereddüd hâkim ise, bu iyi müslümanların (!) kısa zamanda kendilerini derleyip toparlamaları lâzımdır. Cevaplarda menfilik varsa gaflet ve hattâ hıyânet içinde bulunulmakta demektir. Şuurlu ve idraklî müslümanlara ve bilhassa gençlere düşen vazife ise gâfil ve hâinleri iyi tesbit ederek gereken dersi vermektir!

İSLÂM YAZISINA DAİR

Büyük bir Hattat Kâmil Akdik

Harf inkılâbından sonra bile, emekli olmasına rağmen **Güzel Sanatlar Akademisi Hüsn-i hat ve Tezyin-i San'atlar kürsüsü**'nde istihdam edilmiş bulunan hattat Kâmil Akdik vefatına kadar «**Reisü'l hattatîn**» yani hattatlar reisi ünvanıyla anılmıştır. Yirminci asırda yetişmiş en büyük Türk hattatı olan bu eşsiz san'atkârla 1938 yılında yapılmış bir röportajı naklederek, O'nun hayat ve san'atını kendi ağzından nakletmek istiyoruz:

«İnsanın işi, bilgisinin derecesini gösteren bir diploma, şahsiyetinin sûretini çıkaran bir nev'i hüviyet vesikası oluyor... Şâir **Ziya Paşa** da

Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde,

derken aynı hakikati anlatmak istemez mi? Türk hattatlarının reisi, büyük sanatkâr Kâmil Akdik'e sorunuz. Onun da size vereceği çok geniş ve derin kavrayışlı cevabın hulâsası şu olacaktır:

«— Yazı, insanla beraber yaratılır. Altı yüz sene evvelki Türk tezyini yazılarının, altında imzası olmasa dahi, kimin tarafından yazıldığını anlarız. Bir levhadaki satırlar, insan yüzü gibidir. Bakınca hüviyeti derhal tanırsınız.»

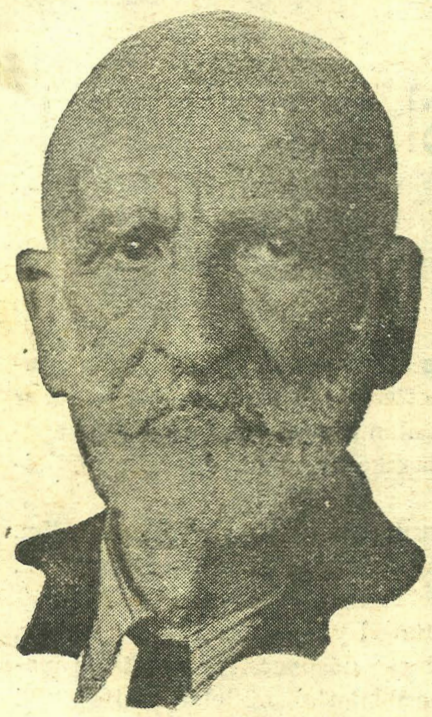

Güzel Sanatlar Akademisi «**Türk tezyinî yazıları**» muallimi reisülhattatîn Kâmil Akdik'le konuşmamızda muhterem sanatkâr, bana, kısaca hayatını anlattı.

Kâmil Akdik, bundan (1438 den) tam 76 sene evvel, bugün Güzel Sanatlar Akademisi binasının tam karşısında küçük bir evde doğmuş. Ve şimdi, bütün 76 senelik hayatı bir adımda aşıvermiş gibi, hemen karşıki binaya geçerek, Akademinin çok orijinal bir salonunda, bugünün talebesine eski bir san'at güzelliğinin esrarını öğretmektedir.

Kâmil Akdik'in, başlıca yazı hocası İstanbul câmileri ve sebillerinin bir çoğunda eserleri bulunan «**Hattat Sâmi efendi**»dir. Kâmil Akdik, «**Sâmi efendi**»nin verdiği meşkler üzerinde, sanatına âşık bir talebe ruhiyle çalıştığı gibi, geçmişteki büyük üstatların eserlerini tetkik ederek tenkide arzediyordu. Fakat seneler geçtikçe bu tetkik ve tenkidler pek tabii olarak bütün enerjisiyle kendini göstermeye ve bu talebe ile o üstad arasında şayan-ı dikkat bir münakaşa ve tahlil hayatı belirmeye başlamıştır.

O zamanki, vaziyeti tahayyül ediyoruz: Kâmil Akdik —kendisini sonradan «**Reisülhattatîn**» yapan üstadiyle— günden güne aşan kudretini, muallimi üzerinde sezdirmeye başlıyor. Onun taşıdığı meş'aleyi elinden almasa bile, birlikte tutmaya ve biraz da yürüyüşe hız vermeye muvaffak oluyor.

Nihayet günün birinde meş'alenin, büsbütün Kâmil Akdik'in elinde kaldığını görüyoruz ve Kâmil Akdik, bugüne kadar bu meş'aleyi şerefle taşıdığı gibi, gelecek san'at nesillerinin heves dehlizlerine ışık vurması için olduğu anlaşılan titiz bir dikkatle onu ileri doğru tutuyor.

Kâmil Akdik'in terceme-i halini gösteren uzunca bir yazıda, onun «**Saray divan-ı mühimme kalemi nâme nüvisi ve hututu mütenevvia muallimi**» olduğu sıralarda aldığı bir karar şöyle tasvir edilmektedir:

«**Sinnen haddi kanûnî yi ikmal etmiş olmasından dolayı, karar-ı bir mucibince tekâüde sevki muktezi ise de, hututu münevvladaki kemal-i ihtisasına binâen devamı istihdamı...**»

Bu cümleden benim çıkardığım mâna şudur: Bütün enerjisiyle tam bir sıhhat ve kudret içinde yaşıyan bir insan karşısında bulunuyoruz. O kadar ki, bu insan, cemiyetin kanunlarına göre vazifesini görmüş olması lâzım gelen bir çağda bile, o kanunun hükmünü reddeden bir kuvvet, kabiliyet ve lüzum gösteriyor. Kendisinden vazgeçemiyorlar.

(Devamı var)

40 HADİS

مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا

— 38 —

Meâl-i Âlisi

ALDATAN BİZDEN DEĞİLDİR.

Hadisi Şerif

MEN GAŞŞE FE LEYSE MİNNÂ

TESBİT

Sâdık Özarslan

HAZIR MIYIZ?

Anadolu'dan istekler geliyor... Günlük bir gazete için. Sebîl, günlük olsun diyorlar. Anlayabildiğim kadariyle, ileride Sebîl'in dışında da bir gazete çıkarılabilinecek. Şu vasatta yeni bir yevmî gazetenin neşir hayatına başlaması faydalı mı olur, yoksa zararlı mı? Ben, bunun üzerinde duracak değilim. Herhâlde mes'ele, bütün noktaları ve teferruatı ile düşünülüyordur ve yine herhâlde düşünerek adım atılacaktır. Açıklamalardan anlaşılan budur.

Ancak... bu hususta gâyet titiz olmak da şarttır. Evvelâ gazete çıkaracak muhteremlerin dikkatli ve oldukça titiz davranmaları şarttır. Buna bağlı olarak okucuyuların ve Mukaddes Dâvâ'ya gönül vermiş insanların da aynı dikkat ve titizliği, hattâ uyanıklığı göstermeleri şarttır. Vazîfe; tek yönlü değildir, tek taraflı düşünülmemelidir. Ne gazeteci, ne de okuyucu tek başına ele alınmamalıdır. Her ikisinin üzerine vazîfeler ve mükellefiyetler düşmekte; biri, diğerinin tamamlayıcısı bilinmektedir.

Hepimize hitâb eden bir gazete çıkarırken önceden çok iyi düşünmenin lüzûmuna işâret etmiştik. Bir kerre bu işe ön—ayak olanlar; gazetenin herşeyini hesâba katmalı, durum muhakemesi yapmalı... kapıcısından dağıtıcısına ve muhabirinden muharririne kadar hepsini hazırlayıp istikbâlini garantiye bağlamalıdır. İşin maddî cihetini ve mânevî cebhesini de hesâbdan uzak tutmamalı, iki gün sonra öteye, beriye el açmamalıdır. Şu da bilhâssa çok mühimdir ki: muharrir kadrosu tam tesbît edilmeli, kat'iyyen fire vermemelidir. Başta: «Şunlar, şunlar yazacaklar..» diye ilân edip sonra *hiçkimse yazmaz* veya birkaçı yazar ise bu doğru ve itimâd verici bir davranış olmaz. Maâlesef günümüzde görünen manzara budur.

Gazetenin şahıs plânında hazırlığı tamamlanır, maddî imkânlar da bulunurken... Fikrî yönü üzerinde de hassasiyet göstermek elzemdir. Bütün personelin, muhabir ve muharrirlerin aynı fikri ve zikri benimsemeleri.. Mutlak Fikir istikâmetinde kalem oynatmaları esas olmalıdır. Bizde kalem ve kelâm; Hakk'a hizmet eder. Hakkın dışında hizmet değil, hezîmet vardır. Ölmez ve sönmez fikrimiz etrafında neşir hayatı devam ettiği müddetçe toplanmak, zaman zaman içtimâ'lar yapıp kopuklukları onarmak lâzım gelir. Muayyen zamanlarda bütün vazîfelilerle toplanarak gidişâtın tenkîdini yapmak; daha iyiyi, daha doğru ve daha güzeli bulmak için çalışmak çok mühimdir. Şunu ilâveye lüzum görmüyorum ki; kalem ve kelâm, Mukaddes yolculukta müstakildir, muharririn istiklâli vardır. Herkesin, Hakk yolda ve Hakk'a uygun sûrette bir istiklâli olmalıdır.

Dâvâ bağlıları ve okuyucuların da yapacakları işler ve hizmetler elbet de vardır. Onlar, hizmetin dışında değildir. Gazetelerini almak, başkalarına tavsiye etmek, abone bulmak, resimli ve resimsiz haberler yollamak, okumak ve okutmak; herkesin vazîfesidir. «Okuyamıyorum, vaktim yok...» şeklindeki mâzeretler aslâ kabûl edilemez; bu kimseler, mes'ûliyetten ve vebâlden kurtulamaz. Hiçkimse: «Bana muhâbirlik kartı gelsin!.. Verdiğim haberler hemen neşredilsin!» diye bekleyemez. İsteği yerine getirilmeyince kimsecikler küsemez; Hakk yolda kimse, kimsenin yolunu kesemez. Hizmet ve vazîfe iç içedir. Hizmetten ve vazîfeden kaçan, cebheden kaçmış sayılır.

Unutmayalım ki; biz hazır isek gazetemiz de hazırdır. Ne dersiniz?

Avrupa postası

LÜTFEN GURBETZEDE KARDEŞLER, LÜTFEN!...

Lütfen gurbetzede kardeşlerimiz, lütfen sesimize kulak veriniz!. Defaatle yazdık çizdik, derdimizi anlatmaya çalıştık. Siz, Avrupa'daki kardeşlerimizden abone bedellerini tahsil etmekte büyük müşkülât çekiyoruz. 2,5 yılını dolduran SEBİL'in ilk iki yılına âid tahsilâtımız posta masraflarımızı dahi karşılamamıştır. Böyle olduğu halde altını çizdik ve «Mânevî kazancı bize yeter!.» dedik. Bizimle yakınen teması olan kardeşlerimiz bu durumu çok iyi bilmektedirler.

Bu yıl da işte senenin ortalarına vardık. Toplanan, toplanması gerekenin ancak yüzde onbeş veya yirmisi kadardır. Geri kalanı henüz borcunu ödememiştir. Pulu, ambalajı ve işçiliğiyle, Avrupa'daki her abone için asgarî beş lira masraf etmekteyiz. Gazetenin mâliyeti de caba..

Bu durumda sizlere karşı vâki hizmetimizi devam ettirmekteki müşkülâtımızı lütfen takdir ediniz. Bu sayı yine size kolaylık olmak üzere gazetelerinizin içine matbu posta çeki havâle kâğıtları koyuyoruz. Bunu gelecek hafta da tekrarlıyacağız. Ve ondan sonra borcunu ödemiyenleri —üzülerek — aboneden sileceğiz.

Düşününüz hafta da bir mark nedir ki. Siz bir markla ne alabiliyor sunuz?!. Şüphesiz bunu içimizde ödeyemiyecek bir durumda olan bir tek kişi yoktur. Varsa, bildirsin ona gazetemizi parasız göndermeye devam edeceğiz.

Ama şu kör olası ihmalkârlık yok mu? Nemelâzımcılık yok mu?! Başımıza ne gelmişse hep bundan değil midir?!.

Ve siz mahallî temsilci kardeşlerimiz!. Lütfen topladığınız abone bedellerini bir an önce Seyfi Şenoğlu'na havâle ediniz. Makina getirtmek teşebbüsündeyiz. Marka acele ihtiyacımız vardır.

İşte dünya böyledir, kimi abone parası toplar gazete göndermez, kimi de bizim gibi gazete gönderir, fakat masrafını bile alamaz.

Neyse, sizi üzdükse hakkınızı helâl edin, bizim gurbetzede kardeşlerimiz!. Allalh'ın «hâfız» ism-i şerifine emanet olunuz.

TEMSİLCİLERİMİZ

ŞERAFEDDİN ÖZKAN

— Köln mümessili —
Luxemburger Str. 208
5000 Köln 41
BATI ALMANYA

N. AHMED EZANCIOĞLU

— Lyon mümessili —
7, Rue Henri Sellier Saint Priest
69800 Lyon
FRANSA

Sebil

Avrupa Bürosu

SEYFİ ŞENOĞLU

Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Postcheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a. M.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 57

Abone olmak, abone kaydından silinmek, gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek veya SEBİL yayınlarından almak isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evvelliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını rica ederiz.

ABONE ŞARTLARI

ALMANYA İÇİN:	60 Doyçemark (D.M.)
AVUSTURYA İÇİN:	400 Avusturya Şilingi (OSCH)
FRANSA İÇİN:	120 Fransız Frangı (F.F.)
BELÇİKA İÇİN:	800 Belçika Frangı (BRF)
İSVİÇRE İÇİN:	60 İsviçre Frangı (SFR)
HOLLANDA İÇİN:	60 Hollanda Florini (HELF)
İNGİLTERE İÇİN:	15 Paund

(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı)

Avrupa büromuzun başkanı SEYFİ ŞENOĞLU adına tesis edilen yeni postaçeki aşağıya çıkarılmıştır. Bundan böyle her türlü havâle Frankfurt'daki bu numaraya yapılmalıdır.

kızılırmak holding a.ş.

sizin şirketiniz ortak olunuz.

çelik imalatın montajına başladığımızı ortaklarımıza müjdeleriz

Hisse senetlerinin değer kazandığından 1 hisse 31 Mayıs 1978 tarihinden itibaren 2.000.— TL den işlem görecektir

Sayın Ortaklarımıza ve İşçi kardeşlerimize duyururuz.

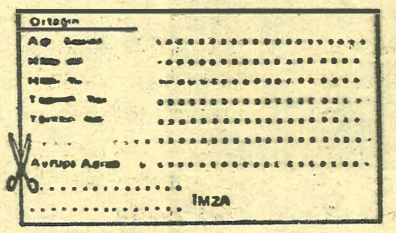

Ortaklarımıza Önemli Not : Adres değişikliğinizi bize yazınız
Fazla bilgi için : Kızılırmak Holding A.Ş. ÇORUM

İLÂN

Avrupa'da bulunan bütün Müslüman Kardeşleri 28 Mayıs 1978 Pazar günü saat 14.00 de Rotterdam — İslâmcı Gençlik Teşkilâtı'nın açılış merâsimine dâvet ediyoruz.
Adres: Coolse Str. 3/B Tel: 010—13 19 06
Rotterdam—Holland

Rotterdam İslâmcı Gençlik Teşkilâtı adına
MEHMET ALİ ŞAHİNER

ISLAMITISCHE VERENIGING VOOR CULTURELE EN SOCIALE BEGELEIDING VAN TURKEN
TÜRK ISLAM VE KÜLTÜR SOSYAL YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
PUTSELAAN 223 TEL. 84.21.61 ROTTERDAM

YARDIMA DÂVET

Rotterdam'de daha önce bir kilise iken, satın alınarak Câmi-i Şerif haline getirilen ve 31 Mart 1978 tarihinde hizmete açılan mâbedimiz için bütün din kardeşlerimizin yardımlarını bekleriz.

Havâleleriniz için adres:
T.g.v. Rek. 235747068
T.n.v. Isl. Ver. v. Cult.
En Soc. Begeleiding v. T.

12 BİN KİŞİ ÖLDÜREREK İKTİDARI ELE GEÇİREN

KOMÜNİSTLER VASITASIYLA

Moskof Afganistanı yuttu

1973 yılında Afgan kralı Zâkir Şah, bizzat enistesi Davut Han tarafından aşağı ediliyor ve ülkede, «ismi var, cismi yok» bir düzenlemeye gidilerek Cumhuriyet kuruluyordu. Yani, halkın kendi reyiyle kendi ülkesine yön verebilmesi şeklindeki bir idare!...

Fakat, bu beş sene içinde ülkede böyle bir cumhurî idare kurulmamıştır. Sadece suyun başındakiler yer değiştirmiştir. Ülke yine fakr ü zarûret içindeydi, fert başına düşen, yıllık **160 dolarlık milli gelir** ile dünyanın en yoksul ülkelerinden birisiydi.

Davut Han beş yıllık iktidarı boyunca hiç bir şey yapamadı. Sadece, **1 Mayıs** törenlerinde Rusya'ya şirin görünmek için, komünist parti sekreteri, Nur Mehemmed Taraki'yi yanına alarak Rusya'dan alınan Mig uçaklarının ses duvarını aşan gürültüleri arasında resm-i geçitler tertip ile kendinden emin bir şekilde cumhuriyet dediği diktatörlük idaresini sürdürüyordu.

Ama, geçenlerde Afgan komünist liderlerinden **Mir Ekber** öldürülünce ortalık birden bire karışıvermişti. 18 milyon nüfusu bir ülke olan ve bir zamanların **Babür Şahlarının, Hüseyin Baykara'larının, Ali Şir Nevai'lerinin,** daha yakın zamanlarda ise **Nâdir Şahlar** sülâlesinin hükmettiği ülke ve Afgan halkı artık komünist çetecilerin tahakkümüne isgâline maruz kalmıştır.

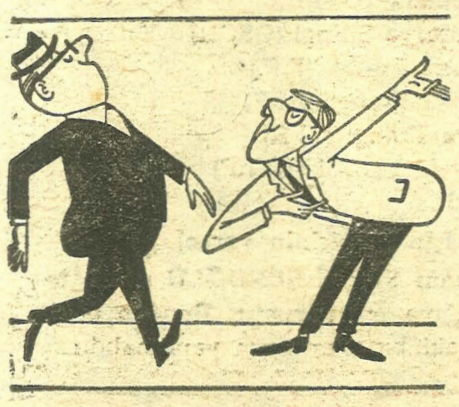

Geçen hafta Afganistan'da kanlı darbeyi, onıki binden fazla insanın ölümüne sebep olarak gerçekleştiren kişi, 37 yaşında bir general olan **Dagarval Abdülkadir'dir** ve komünist hükûmette Müdafaa Vekâletini üzerine almıştır. Diğer bütün Bakanlıklara ise tamamı komünist olan kişiler getirilmiş, Devlet ve hükûmet başkanlığı vazifesi ise Komünist Parti Sekreteri Taraki'nin üzerinde kalmıştır.

Darbenin hemen arkasından, yeni Hükûmet'i, **Sovyet Rusya, Küba ve Vietnam'ın** tanımış olması, darbenin mahiyeti hakkında fikir edinmek isteyenlere bir değerlendirme yapabilmek için ilk ipuçlarını veriyordu. **Birleşik Amerika** darbeyi, **«büyük bir sürpriz»** olarak karşılarken, Çin kendi sınırında Rusya'nın yayılma siyâsetine uygun yeni bir gedik açılmış olmasından dolayı tedirgin, randa sallanmakta olan **Şah düzeni** de yeni bir korku ile karşı karşıya.. Afganistan'ın diğer bir komşusu olan ve yıllardır Afgan—Pakistan sınırındaki bir nehrin sularını bölüşememek yüzünden onunla ihtilâfa düşen Pakistan ise; bu menfi gelişmeyi —**zaten içerdeki nizamı tam olarak sağlıyamamışken**— yeni bir galle olarak değerlendirmektedir. Çünkü bir kaç yıldır, Kuzeybatı Pakistan'daki **Patne ve Beluciler** merkezî hükûmete karşı tahrik eden Afganistan'da bir komünist idarenin ortaya çıkması karşısında kaygu duymaktadır.

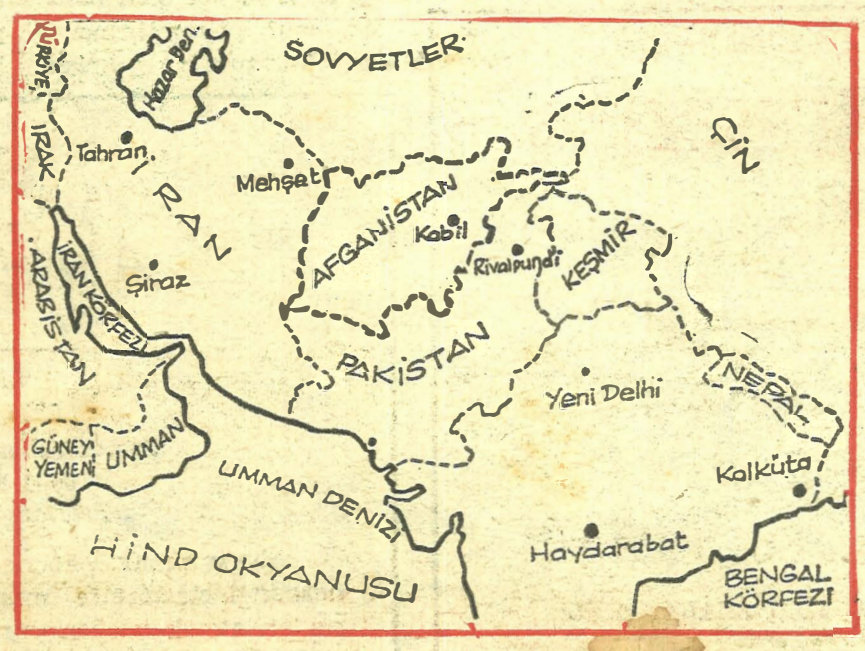

Geçen hafta Davut Han ve ailesini bir odaya getirip, önce çocuklarının gelinlerinin, torunlarının kurşuna dizilmesi tablosunu seyrettirip, sonra da 70'lik başkanı öldürten yeni komünist idarecilerin, komünist lider **Mir Ekber Kebir'in** ölümünü iyi değerlendirdikleri, başkent **Kabil'**de binlerce insanın katıldığı bir cenaze merasimi icrasından kuvvet ve cesaret aldıkları, ülkenin içinde bulunduğu sıkıntıların da kendilerine bir komünist ihtilâl için **«yeşil ışık»** yaktığı kanaatine vararak harekete geçtikleri bildirilmektedir.

Rusya'da tâlim gören subayların ve Rusya'dan Davut Han zamanında alınan silâhların yardımıyla gerçekleştirilen kanlı komünist darbesinin eski **Herat, Kandehar ve Kabil** gibi geri kalmış ve fakat efsânevî güzellikleri ve san'at eserleri olan şehirlerini kısa zamanda **Lenin'in, Marks'ın** ve başka komünist putlarının kirleteceğini tahmin edebilirsiniz.

Dünya İslâm Birliği ve İslâm Konferansı gibi İslâmî teşekküller henüz bu gibi katliâmları ve müslümanların eski vatanlarının ellerinden alınması harekâtını birer kuru—sıkı protesto ile geçiştirivermekten başka bir şey yapamıyorlar.

Bu arada Almanya'da yayımlanan **«Frankfurter Allgemeine Zeitung»** isimli ve dünya siyasetine ait teşhis ve yorumlarındaki isabetleriyle ün salmış bir gazete, Afganistan'da Rusya tarafından yaptırıldığı anlaşılan kanlı komünist darbesinin kapitalist Batı dünyası için bir tehlike işareti olduğunu, belki sıranın kısa bir zaman sonra Türkiye'ye dahi gelebileceğini yazmakta ve;

«Acaba, Batı, daha ne kadar zaman, bir sosyal—demokrat olan Türkiye Hükûmet Başkanı Ecevit'in verdiği garantiyi ciddiye alacaktır? Afganistan bugün Rusya gibi Moskova'nın bir uydusu haline gelmiştir. Batı Asya'da Sovyet Rusya'nın yayılma siyasetini tesirli bir şekilde frenliyebilmek için sadece İran'a karşı emkânlı bir siyâset takib etmek kafi değildir. Batı, Rusya'nın yayılmasını önlemek istediğini inandırıcı bir şekilde göstermelidir. Kabil'deki kanlı darbe, Batı ittifakı için bir ikazdırı» demektedir.

Ne kadar ibret vericidir ki, Sovyet Rusya'nın Genelkurmay Başkanı mareşal **Ogarkov'u** şaşaalı merasimlerle karşılayan, Ankara hükûmeti hâlâ uykudan uyanmamıştır ve meşhur «1 Mayıs nümâyişlerinde **«Yaşasın Sovyetler Birliği»** yazılı pankartların taşınmasına dahi seyirci kalmıştır. Şurası muhakkak ki, eğer orada Taksim Meydanında onbinler toplanıp, üzerinde **«Yaşasın Türkiye İslâm** Cumhuriyeti» gibi bir pankart taşınsaydı, acaba devletlilerimizin tavrı ne olurdu?

Kendi insanlarının inancına böylesine düşman olan kimselerin iktidar mevkilerinde bulunduğu bir ülkeyi yutmakta Rusya elini çabuk tuttuysa, suç kimindir? O Afganistan ki, kalkınma, batılılaşma, laikleşme gibi mes'elelerde Türkiye'yi örnek almıştır; Ordusunu uzun yıllar başta **Kâzım Orbay** olmak üzere, Türk ordusunun yüksek rütbeli subayları tanzim etmişlerdir. Sonunda böyle bir noktaya gelindiyse, şaşılmamalıdır. Çünkü, Asya steplerindeki aç, sefil, çaresiz insanlara **İslâm—dışı** düzenlerin birşeyler vermesi elbette mümkün değildi ve denize düşenin yılana sarılması tabii idi: Afganistan'da olan da bundan başka bir şey değildir.

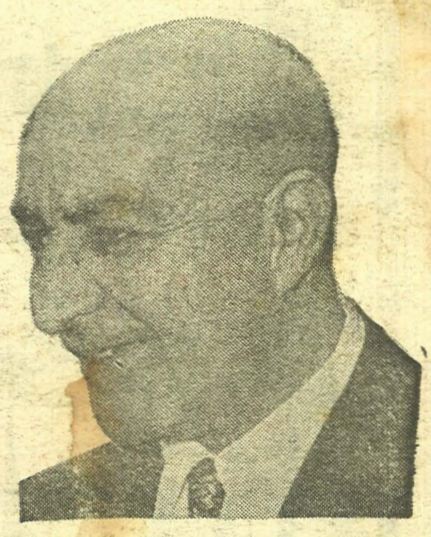

...ÜRÜLEN DÂVUD HAN

Sebil

her şey hak için
Siyâsî, edebî, tarihî, ilmî haftalık gazete
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Umûmî Neşriyat Md: SELÂHADDİN EŞ
Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY
Yıl: 3 Sayı: 124 / Fiyatı BEŞ Lira
İDAREHÂNE: Vilâyet Han Kat 1 Nu: 101 - 102
Tel: 26 38 96 — 27 20 99 — İSTANBUL
ABONE: Yıllık 200 TL 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevzi'at: UKAZ DAĞITIM

سبيل

الكل فى سبيل الحق

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim Historical
Political and Literary Weekly
P.O Box 808 İSTANBUL
Representative of Europe
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Phone: 0 61 96 / 4 54 47
Postscheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a.M.

Bu Haber Bölücülüğe çanak tutmak değil mi?

Tercüman

otomobil kuponu

HER SABAH DÜNYA YENİDEN KURULUR HER SABAH TAZE BİR BAŞLANGIÇTIR

...ve birçok ilçe «HASSAS BÖLGELER» olarak kabul edildi

...rfa, Diyarbakır, Mardin, Siirt, Hakkari, Kars, ● Bu illerde etnik gruplaşma ve bölücülüğün tahrik edildiği heran olay çıkabileceği belirtilerek MGK'da hükümete sıkı tedbirler alınması tavsiye edi...

Doğu Anadolu asker kontrolunda

● Bakanlar Kurulu'nun son toplantısında MGK tavsiyeleri yolunda kararlar alındı. İhtisas mahkemeleri öncelikle bu 12 ilde kurulacak

● TOB-DER, OLKO-BİR, ...POL-DER,

LOBİCİ, KONGRE ÜYELERİNİ KADIN

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *12 Mayıs 197...*

Siyasî, edebî, tarihî, ilmî haftalık gazete ● *3 c. Ahire 139...*

Vilâyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 124 /BEŞ LİRA / BİR DM.

VATAN YENİDEN FETHİNİ BEKLİYOR!..

MÜSLÜMAN MİLLET!
VATANINI SEFİLÂNE BİR SÛRETTE
TERKETMEK İSTEMİYORSAN;

SOKAK VE MEYDANLARINA SÂHİP ÇIK!

29 MAYIS FETİH BAYRAMINDA İSLÂM
YOLUNDA PERÇİNLENEN KİTLELERLE
ÇELİKTEN BİR YAY GİBİ YÜRÜ!
FETİH YÜRÜYÜŞLERİYLE ANADOLU DİRİLSİN!